

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om inkomstskatteskalan för 2010 samt vissa ändringar i inkomstbeskattningen och de räntor som ska tillämpas vid beskattningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Denna proposition innehåller ett förslag till progressiv inkomstskatteskala som ska tillämpas vid statsbeskattningen för 2010. I propositionen föreslås ändringar av inkomstskattelagen så att arbetsinkomstavdraget och grundavdraget höjs. Koefficienten för beräkning av beloppet av pensioninkomstavdraget vid statsbeskattningen höjs och minskningsprocenten för pensionsinkomstavdraget vid kommunalbeskattningen sänks.

Enligt förslaget kan en skattskyldig kräva att utdelningsbar företagsinkomst och beskattningssammanslutnings förvärvsinkomst andel av jordbruk i sin helhet ska beskattas som förvärvsinkomst. Vinst som erhållits av överlåtelse av fast egendom föreslås vara skattefri om området överläts till staten eller ett statligt affärsverk för ett naturskyddsområde.

Det skattefria värdet av en personlig kollektivtrafikbiljett för anställd bestäms i euro och den skattefria förmånen höjs. Det skattefria värdet av ett lån som erhållits på grundval av anställning binds i stället för grundrätten till de referensräntor på lån som allmänt tillämpas.

Oavsett företagsform föreslås en skattskyldig i normala fall ha rätt att enligt bestämmelserna i inkomstskattelagen dra av kostnaderna för resor mellan bostaden och arbetsplatsen. Det förslås att i lagen om pension för lantbruksföretagare avsedd stipendiat har rätt att från sin nettoförvalrsinkost dra av premier för den obligatoriska grupplivförsäkringen samt olycksfallsförsäkring.

Lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter föreslås bli ändrad så att det av Skatteförvaltningen fastställda jämförelsevärdet för aktier i bolag som inte är offentligt noterade samt beskattningsvärdet för till jordbruket hörande andelar i andelslag ska vara offentliga beskattningsuppgifter.

I propositionen föreslås dessutom ändring av flera skattelager som innehåller bestämmelser om de lägsta räntor som ska debiteras vid beskattningen. I fråga om skattetilläggets, förseningsräntans och dröjsmålsräntans belopp föreslås en temporär sänkning med en procentenhet för skatteåret 2010.

Propositionen har samband med budgetpropositionen för 2010 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna avses träda i kraft vid ingången av 2010. Lagarna tillämpas första gången vid beskattningen för 2010. Bestämmelserna om anställningslån samt rätten att dra av kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen liksom försäkringspremier tillämpas dock första gången redan vid beskattningen för 2009. Bestämmelserna om att uppgifterna om jämförelsevärdena för aktier och beskattningsvärdet för andelar ska vara offentliga tillämpas på beskattningsuppgifter redan från och med skatteåret 2006. Ändringen av lagen om skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta föreslås vara i kraft t.o.m. den 31 december 2010 och de ska tillämpas på skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010 till den 31 december 2010.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
MOTIVERING.....	4
1 Nuläge.....	4
1.1 Skattegrunderna för förvärvsinkomster	4
1.2 Kapitalinkomstandelen av företagsinkomst som ska fördelas	5
1.3 Kapitalinkomstandelen av inkomstandel för delägare i beskattningssammanslutning	6
1.4 Beskattningen av vinst av överlåtelse av fastighet för ett skyddsområde	6
1.5 Personalbiljett	7
1.6 Anställningslån	9
1.7 Kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen	9
1.8 Obligatoriska försäkringspremier	10
1.9 Återbetalning av delägarlån och räntor av företagardelägars förvärvslån	11
1.10 Rättelse av beskattningen i fråga om dödsbon	11
1.11 Vissa räntor som ska tillämpas vid beskattningen	11
1.12 Temporär ändring av dröjsmålspåföljder	13
1.13 Vissa offentliga beskattningsuppgifter.....	15
2 Föreslagna ändringar	15
2.1 Lindring av skattegrunderna för förvärvsinkomster	15
2.2 Kapitalinkomstandelen av företagsinkomst som ska fördelas	17
2.3 Kapitalinkomstandelen av inkomstandel för delägare i beskattningssammanslutning	17
2.4 Skattefria överlåtelsevinster	17
2.5 Personalbiljett	17
2.6 Anställningslån	18
2.7 Kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen	19
2.8 Obligatoriska försäkringspremier	19
2.9 Företagardelägars räntor på förvärvslån och återbetalat delägarlån.....	20
2.10 Rättelse av beskattningen i fråga om dödsbon	20
2.11 Vissa räntor som ska tillämpas vid beskattningen	20
2.12 Temporär sänkning av dröjsmålspåföljder	21
2.13 Vissa offentliga beskattningsuppgifter.....	21
3 Propositionens konsekvenser.....	22
3.1 Lindring av skattegrunderna för förvärvsinkomster	22
3.2 Kapitalinkomstandelen av företagsinkomst som ska fördelas och av beskattningssammanslutningens inkomstandel.....	24
3.3 Skattefria överlåtelsevinster	24
3.4 Personalbiljett	24
3.5 Anställningslån	25
3.6 Kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen	25
3.7 Obligatoriska pensionsförsäkringar	25
3.8 Ändringar som gäller räntor	25
3.9 Konsekvenser för kommunernas skatteinkomster och avkastningen från sjukförsäkringens sjukvårdspremie.....	25

4	Beredningen av propositionen	26
5	Samband med andra propositioner	26
6	Ikraftträdande.....	26
	LAGFÖRSLAG.....	27
	om inkomstskatteskalen för 2010	27
	om ändring av inkomstskattelagen.....	28
	om ändring av lagen om beskattningsförfarande och temporär ändring av 22 a § . 31	
	om ändring av 6 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om	
	beskattningsuppgifter	33
	om ändring av 39 § i lagen om påförande av accis.....	34
	om ändring av 10 och 11 § i lagen om återbäring av accis på vissa energiprodukter	
	som använts inom jordbruket.....	35
	om ändring av 20 § i banskattelagen.....	36
	om ändring av 28 § i lagen om farledsavgift	37
	om ändring av 39 § i tullagen	38
	om ändring av 22 § i lagen om skatteuppbörd.....	39
	om ändring av 31 § och temporär ändring av 32 § i skattekontolagen	40
	om temporär ändring av 2 och 4 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta....	41
	BILAGA.....	42
	PARALLELLTEXT.....	42
	om ändring av inkomstskattelagen.....	42
	om ändring av lagen om beskattningsförfarande och temprär ändring av 22 a § ...	47
	om ändring av 6 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om	
	beskattningsuppgifter	50
	om ändring av 39 § i lagen om påförande av accis.....	51
	om ändring av 10 och 11 § i lagen om återbäring av accis på vissa energiprodukter	
	som använts inom jordbruket.....	52
	om ändring av 20 § i banskattelagen.....	53
	om ändring av 28 § i lagen om farledsavgift	54
	om ändring av 39 § i tullagen	54
	om ändring av 22 § i lagen om skatteuppbörd.....	55
	om ändring av 31 § och temporär ändring av 32 § i skattekontolagen	56
	om temporär ändring av 2 och 4 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta....	57

MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Skattegrunderna för förvärvsinkomster

Enligt regeringsprogrammet för statsminister Vanhanens andra regering lindras beskattningen av arbete under regeringsperioden med sammanlagt 1,1 miljarder euro.

Beskattningen av förvärvsinkomster för 2008 lindrades med 330 miljoner euro. Dessutom gjordes en inflationsjustering om två procent i den progressiva inkomstskatteskalan, vilket beräknades sänka avkastningen från inkomstskatten till staten med 170 miljoner euro. Av den reserv för skattelindring om 1,1 miljarder euro som ingick i regeringsprogrammet användes dock tillsvidare ingenting, eftersom skattelindringen med beaktande av den högre förtjänstnivån räckte till för att förhindra en skärpning av beskattningen, men beskattningen lindrades inte på det sätt som avses i regeringsprogrammet.

Beskattningen av förvärvsinkomster för 2009 lindrades med 1,03 miljarder euro. Dessutom gjordes en inflationsjustering om fyra procent i den progressiva inkomstskatteskalan, vilket beräknades sänka avkastningen från inkomstskatten till staten med 340 miljoner euro. Till följd av dessa justeringar minskade skatteinkomsterna med sammanlagt cirka 1,37 miljarder euro. Med beaktande av att förtjänstnivån 2009 beräknades stiga med fem procent lindrades beskattningen med uppskattningsvis 870 miljoner euro. Kompensationen för effekten av den skärpta beskattningen till följd av inflationsjusteringen i inkomstskatteskalan och den högre förtjänstnivån stannade därmed vid cirka 500 miljoner euro av effekten av den totala skatteminskningen om 1,37 miljarder euro. Av den reserv för skattelindring om 1,1 miljarder euro som ingick i regeringsprogrammet blev därmed cirka 240 miljoner euro outnyttjad. Denna återstående reserv för skattelindring föreslås inte bli utnyttjad 2010.

Enligt 124 § 4 mom. i inkomstskattelagen (1535/1992) föreskrivs särskilt om den skatteskala som ska tillämpas vid varje års

beskattning av förvärvsinkomst. I det differentierade inkomstskattesystemet gäller den progressiva inkomstskatteskalan fysiska personers och dödsboms förvärvsinkomst. Beskattningen för 2009 av förvärvsinkomster lindrades genom justering av inkomstskatteskalan och införande av ett nytt arbetsinkomstavdrag. Förvärvsinkomstavdraget vid statsbeskattningen ersattes med arbetsinkomstavdraget och syftet med det nya avdraget är att i fortsättningen genomföra de lättnader i beskattningen av förvärvsinkomster som hittills har genomförts genom höjning av förvärvsinkomstavdraget vid kommunalbeskattningen eller statsbeskattningen.

Arbetsinkomstavdrag

Arbetsinkomstavdraget görs i första hand från den inkomstskatt på förvärvsinkomster som ska betalas till staten. Till den del inkomstskatten på förvärvsinkomst till staten inte räcker för att göra avdraget, görs avdraget från kommunalskatten, sjukförsäkringens sjukvårdspremie och kyrkoskatten i proportion till dessa skatter. Avdraget räknas på den skattskyldiges skattepliktiga löneinkomst, förvärvsinkomst av annat arbete, uppdrag eller tjänst som utförts för annans räkning, bruksavgifter som anses utgöra förvärvsinkomst, utdelningar som ska beskattas som förvärvsinkomst, förvärvsinkomstandel av företagsinkomst som ska fördelas samt förvärvsinkomstandel av näringsverksamhet eller jordbruk för delägare i en sammanslutning. Eftersom arbetsinkomstavdraget riktar sig till löneinkomst och övrig aktiv inkomst, lindrar en höjning av avdraget beskattningen av arbete.

Arbetsinkomstavdraget är 5,2 procent för den del av de avdragbara inkomsterna som överstiger 2 500 euro. Avdragets maximibelopp är dock 600 euro. Avdragsbeloppet minskar med 1,2 procent för den del av nettoförvärvsinkomsten som överstiger 33 000 euro. Avdraget görs före andra skatteavdrag. När nettoförvärvsinkomsten uppgår till cirka

83 800 euro beviljas inget arbetsinkomstavdrag.

Grundavdrag

Grundavdraget vid kommunalbeskattningen bestäms enligt 106 § i inkomstskattelagen. Om en skattskyldig fysisk person har en nettoförvärvsinkomst som efter de övriga avdragen inte överstiger 1 480 euro, ska från nettoförvärvsinkomsten dras av detta belopp. Om nettoförvärvsinkomstens belopp efter de nämnda avdragen överstiger fullt grundavdrag, ska avdraget minskas med 20 procent av den överskjutande inkomsten.

Eftersom grundavdraget beviljas efter att de andra avdragen gjorts riktar det sig till mottagare av förmånsinkomster, löneinkomster och pensionsinkomster på olika inkomstnivåer på grund av de avdrag av varierande storlek som ska göras från nämnda inkomster. Grundavdraget beviljas till fullt belopp vid en förmånsinkomst om cirka 1 600 euro per år, en löneinkomst om cirka 2 200 euro per år och en pensionsinkomst om cirka 9 200 euro per år. Beskattningsbar inkomst vid kommunalbeskattningen börjar uppstå för den skattskyldige till den del inkomsterna överstiger de nyss nämnda årsinkomsterna. Grundavdragets effekt utsträcker sig för mottagare av förmånsinkomst till en inkomst om cirka 8 800 euro per år, för mottagare av löneinkomst till cirka 13 600 euro per år och för mottagare av pensionsinkomst till cirka 13 600 euro per år.

Beskattning av pensionsinkomst

Pensionsinkomstens skattegrad kan påverkas framför allt genom pensionsinkomstavdrag. Om pensionsinkomstavdrag vid statsbeskattningen föreskrivs i 100 § i inkomstskattelagen och om pensionsinkomstavdrag vid kommunalbeskattningen i 101 § i inkomstskattelagen. Pensionsinkomstavdragen görs på den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst.

Fullt pensionsinkomstavdrag vid statsbeskattningen räknas ut så, att från full folkpension, som har multiplicerats med talet 3,65, dras av det lägsta beskattningsbara inkomstbeloppet enligt den progressiva inkomstskat-

teskalan, varefter återstoden avrundas till följande hela 10 euro. Pensionsinkomstavdraget får dock inte överstiga pensionsinkomstens belopp. Om den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst är större än fullt pensionsinkomstavdrag, minskas avdraget med 46 procent av det belopp varmed nettoförvärvsinkomsten överstiger det fulla pensionsinkomstavdraget. Då fullt pensionsinkomstavdrag vid statsbeskattningen räknas ut, anses som full folkpension det belopp som under skatteåret har betalats till en ensamstående person såsom full folkpension.

Fullt pensionsinkomstavdrag vid kommunalbeskattningen räknas ut så, att beloppet av full folkpension multipliceras med talet 1,37, varefter produkten minskas med grundavdragets maximibelopp och återstoden avrundas till följande hela 10 euro. Pensionsinkomstavdraget får dock inte överstiga pensionsinkomstens belopp. Om den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst är större än fullt pensionsinkomstavdrag, minskas avdraget med 62 procent av det överskjutande beloppet. Då fullt pensionsinkomstavdrag vid kommunalbeskattningen räknas ut, anses som full folkpension det belopp som under skatteåret har betalats till en ensamstående person såsom full folkpension.

1.2 Kapitalinkomstandelen av företagsinkomst som ska fördelas

Företagsinkomst enligt 30 § som ska fördelas betraktas enligt 38 § i inkomstskattelagen såsom kapitalinkomst upp till ett belopp som motsvarar en 20 procents årlig avkastning på den nettoförmögenhet som vid utgången av det föregående skatteåret hörde till näringsverksamheten eller jordbruket. På yrkande som den skattskyldige eller företagarmakar framställer innan beskattningen för skatteåret har slutförts betraktas såsom kapitalinkomstandel av den företagsinkomst som ska fördelas likväl ett belopp som motsvarar en 10 procents årlig avkastning. Den skattskyldige eller företagarmakar kan separat framställa ovan nämnda yrkande i fråga om inkomstkälla i anslutning till näringsverksamhet eller jordbruk och yrkandet måste framställas innan beskattningen har slutförts.

Vid beskattningen för 2007 hade cirka 23 000 näringsidkare innan beskattningen slutförts yrkat på att ett belopp som motsvarar 10 procent av den årliga avkastningen av näringsverksamheten ska betraktas som kapitalinkomst andel av den företagsinkomst som ska fördelas. På motsvarande sätt hade cirka 22 000 personer som bedriver jordbruk innan beskattningen slutförts yrkat på att ett belopp som motsvarar 10 procent av den årliga avkastningen av jordbruket ska betraktas som kapitalinkomst andel av den företagsinkomst som ska fördelas.

1.3 Kapitalinkomstandelen av inkomstandel för delägare i beskattningssammanslutning

Enligt 39 § i inkomstskattelagen betraktas en fysisk persons och ett dödsbos andel av en beskattningssammanslutnings nettoinkomst av jordbruk efter avdrag av delägarrens ränteutgifter för sammanslutningens jordbruk och delägarrens för tidigare skatteår fastställda förluster av sammanslutningens jordbruk såsom kapitalinkomst upp till ett belopp som motsvarar en 20 procents årlig avkastning på delägarrens andel av sammanslutningens förmögenhet. På yrkande som delägaren framställer innan beskattningen för skatteåret har slutförts betraktas såsom kapitalinkomstandel likväl ett belopp som motsvarar en 10 procents årlig avkastning. Med en delägarers sammanslutningsförmögenhet avses hans andel av sammanslutningens jordbrukstillgångar vid utgången av det föregående skatteåret, minskad med den skuld för honom som då hänförde sig till sammanslutningens jordbruk. En fysisk persons och ett inhemskt dödsbos andel av annan inkomst för en beskattningssammanslutning än jordbruksinkomst betraktas som kapitalinkomst. För skatteåret 2007 hade cirka 3 500 delägare yrkat på att ett belopp som motsvarar 10 procent av den årliga avkastningen ska betraktas som kapitalinkomstandel.

1.4 Beskattningen av vinst av överlåtelse av fastighet för ett skyddsområde

I 48 § i inkomstskattelagen föreskrivs om skattefria överlåtelsevinster. Enligt para-

grafen är överlåtelsevinst av egen bostad, överlåtelsevinst av sedvanligt bohag när överlåtelsevinsten uppgår till högst 5 000 euro, överlåtelsevinst i samband med generationsskifte samt mindre överlåtelsevinster av överlåtelser om högst 1 000 euro skattefria i vissa situationer. På motsvarande sätt är vinst av överlåtelse av fast egendom för ett skyddsområde som avses i naturvårdslagen (1096/1996) inte skattepliktig inkomst till den del fastigheten byts mot en annan fastighet.

Utom de skattefria överlåtelsevinsterna är engångsersättning som med stöd av naturvårdslagen har betalats till ägaren av ett skyddsområde för den förlust av ekonomisk nytta som ägaren tillfogats av skyddet enligt nämnda lag med stöd av 80 § 1 mom. 7 punkten i inkomstskattelagen skattefri inkomst.

Staten kan förvärva jord- och vattenområden för naturskyddsändamål. Genom förvärven genomförs sådana riksomfattande naturskyddsprogram som statsrådet fattat beslut om, fullföljs nätverket Natura 2000 samt realiseras genom planläggning för naturskyddet gjorda områdesreserveringar. I ett senare skede inrättas med stöd av lag eller förordning naturskyddsområden av de till staten för skyddsändamål förvärvade områdena i enlighet med 3 kap. i naturvårdslagen.

Statsrådet fattade den 27 mars 2008 beslut om en handlingsplan för den biologiska mångfalden i skogarna i Södra Finland för åren 2008-2016, nedan METSO-programmet. Målet med METSO-programmet är att stoppa tillbakagången hos naturtyperna med skog och skogsarter och att stabilisera en gynnsam utveckling av den biologiska mångfalden i skogarna fram till 2016. METSO-programmet verkställs genom ekologiskt effektiva, frivilliga och kostnadseffektiva åtgärder. Gemensamma naturvetenskapliga urvalskriterier utarbetas för METSO-programmet och de innefattar de livsmiljöer och strukturella drag som är viktigast för mångfalden i skogarna. De metoder för trygghet av skogarnas biologiska mångfald som finansieras med stöd av naturvårdslagen tar sikte på ett permanent skydd eller ett skydd av permanent karaktär. Ett objekt kan skyddas

genom att i området inrätta ett permanent eller tidbegränsat privat naturskyddsområde eller genom att området säljs till staten som naturskyddsområde. Skogsägaren får full ersättning för de kostnader som åtgärden medför samt för förlorad inkomst. Statsrådet har ställt som mål att områden om sammanlagt 96 000 hektar som frivilligt erbjuds av markägare inrättas som privata naturskyddsområden eller förvärvas till staten fram till 2016.

Under år 2007 förvärvade staten 343 fastigheter med en sammanlagd areal om 3 606 hektar och till ett värde av cirka 10,5 miljoner euro. 2008 förvärvades 306 fastigheter med en sammanlagd areal om 2 347 hektar och till ett värde av cirka 9,3 miljoner euro. Naturskyddsområden har övergått i statens ägo även genom byte. 2007 bytte staten till sig markområden i form av 164 fastigheter med en sammanlagd areal om 1 821 hektar och till ett bytesvärde av cirka 3,6 miljoner euro. 2008 förvärvade staten genom byte 110 fastigheter med en sammanlagd areal om 1 066 hektar och till ett värde av cirka 1,5 miljoner euro.

1.5 Personalbiljett

Enligt 64 § 2 mom. i inkomstskattelagen värderas en personlig kollektivtrafikbiljett som arbetsgivaren ger arbetstagaren för resor mellan bostaden och arbetsplatsen till 75 procent av biljettens värde. Denna värderingsbestämmelse tillämpades första gången vid beskattningen för 2006.

Bestämmelsen gäller regelbunden persontrafik vars tjänster kan utnyttjas allmänt samt linjetaxi. Utanför tillämpningsområdet står för de allmänna färdmedlens del flygtrafiken och beställningstrafiken, t.ex. normal taxitrafik.

Den skatteförmån som ingår i personalbiljetten förutsätter att endast arbetstagaren har rätt att utnyttja biljetten. Värderingsbestämmelsen gäller således inte biljetter som kan användas även av andra personer än arbetstagaren. Lättnaden gäller endast biljetter som har getts för resor mellan bostaden och arbetsplatsen. Biljetten får inte berättiga till längre resor än nyss nämnda. Användningen

av biljetten är inte förknippad med några begränsningar vad gäller antalet resor eller tid på dygnet då resan företas, utan biljetten kan användas även för resor under fritiden.

Bestämmelsen om lättnad får tillämpas endast på resebiljetter som arbetsgivaren ger arbetstagaren. Om en löntagare själv köper en biljett och arbetsgivaren ersätter denne med biljettens pris eller en del av priset, betraktas hela det belopp arbetsgivaren betalat som lön. Personalbiljett kan ges genom att utnyttja befintliga resekorts- och biljettsystem. Arbetsgivaren kan t.ex. träffa avtal med Statens järnvägar, Matkahuolto, Huvudstadsregionens samarbetsdelegation SAD, annan biljettförsäljningsorganisation eller en trafikidkare att vissa namngivna arbetstagares biljetter helt eller delvis faktureras av arbetsgivaren. I beskattningspraxis har även s.k. arbetsresesedlar som tillhandahålls av biljettförsäljningsorganisation godtagits som betalningsmedel.

Resebiljett som arbetsgivaren ger sin arbetstagare som naturaförmån vid beskattningen påverkar beskattningen på olika sätt för arbetsgivaren och arbetstagaren. Enligt sjukförsäkringslagen (1224/2004) ska en arbetstagare som är försäkrad betala sjukförsäkringens sjukvårdspremie utifrån den beskattningsbara förvärvsinkomsten vid kommunalbeskattningen och dagpenningsspremie som regel utifrån den löne- och arbetsinkomst som förskottsinnehållningen görs på. 2009 är arbetstagarens sjukvårdspremie 1,28 procent och dagpenningsspremie 0,7 procent.

Enligt lagen om pension för arbetstagare (395/2006) innehåller arbetsgivaren i samband med löneutbetalningen en arbetspensionsförsäkringsavgift på den i lagen avsedda lönen. Enligt lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (1181/2005) ska på arbetstagarens lön även innehållas en arbetslöshetsförsäkringspremie. Innehållning för arbetstagarens arbetspensionsförsäkringsavgift och arbetslöshetsförsäkringspremie görs inte på skattefri inkomst. 2009 är arbetstagarens arbetspensionsförsäkringsavgift 4,3 procent och arbetslöshetsförsäkringspremie 0,2 procent.

Arbetsgivaren betalar arbetsgivarens socialskyddsavgift på utbetalda löner, om inte arbetsgivaren omfattas av den befrielse från

arbetsgivares socialskyddsavgifter som gäller i Lapplands kommuner, vissa skärgårdskommuner, vissa kommuner i Kajanaland eller vissa kommuner i Östra Finlands län. Enligt 4 § i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) ska arbetsgivaren betala socialskyddsavgift på grundval av det sammanlagda beloppet av de löner som betalas till arbetstagarna och normalt avses med lön de löner, arvoden och ersättningar enligt 13 § i lagen om förskottsuppbörd på vilka förskottsinnehållning ska verkställas. Därmed ska socialskyddsavgift inte betalas på personalbiljettens skattefria del.

Arbetsgivaren är skyldig att för sina arbetstagare i anställningsförhållande ordna pensionsskydd enligt lagen om pension för arbetstagare. Vid fastställande av den arbetsinkomst som utgör grund för pensionen beaktas lön, resultatpremie eller annat vederlag som har betalats som ersättning för arbete. Med lön avses i normala fall varje slag av lön, arvode och ersättning enligt 13 § i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) på vilka förskottsinnehållning ska verkställas, varför personalbiljettens skattefria del inte utgör grund för arbetspension. Personalbiljettens skattefria del anses inte utgöra grund för arbetsgivarens arbetslöshetsförsäkringspremie.

Arbetsgivaren är skyldig att försäkra sina anställda för olycksfall i arbete och yrkesjukdom. Olycksfallsförsäkringspremiens storlek bestäms utgående från risken för olycksfall i arbetet och premien beräknas på grundval av löner som betalats åt de anställda som omfattas av försäkringsskyddet. Premien betalas normalt på den lön på vilken även övriga socialförsäkringsavgifter ska betalas. Arbetslöshetsförsäkringen är en accessorisk försäkring knuten till den obligatoriska olycksfallsförsäkringen. Arbetslöshetsförsäkringspremien betalas på grundval av det lönebelopp på vilket även arbetsgivarens olycksfallsförsäkringspremie beräknas. Därmed utgör en naturaförmåns skattefria del inte grund för vare sig olycksfallsförsäkringspremie eller arbetslöshetsförsäkringspremie. 2009 är lönebikostnadernas andel av de totala lönekostnaderna för de privata arbetsgivarna i medeltal sammanlagt 22,5 procent och för de kommunala arbetsgivarna sammanlagt 29,7 procent.

Personalbiljetten har för det mesta tagits i bruk så, att förmånen erbjuds arbetstagarna som ett lönetillägg. Förmånen har dock ofta dimensionerats på ett sådant sätt att personalbiljetten i sin helhet är en skattefri förmån, varvid den inte har någon omedelbar inverkan på beskattningen för arbetsgivaren och arbetstagaren. Det innebär att den förmån arbetsgivaren gett även i praktiken har begränsats till 25 procent av biljettpriset. Ett flertal arbetsgivarorganisationer har i samband med att personalbiljetten togs i bruk även kommit med anvisningar om vilka personer som är berättigade till biljetten. Personalbiljett har inte nödvändigtvis erbjudits t.ex. deltidsanställda eller arbetstagare i kortvariga anställningsförhållanden.

År 2008 tillhandahölls personalbiljetter av cirka 770 arbetsgivare och cirka 43 000 löntagare omfattades av förmånen, varav största delen var anställda av Helsingfors, Esbo, Grankulla, Tammerfors och Åbo stad samt Helsingfors och Nylands sjukvårdsdistrikt (HNS). De företag som har infört biljetten är huvudsakligen små organisationer med färre än 20 anställda. Antalet personer som utnyttjar personalbiljetten har ökat betydligt under de första åren systemet varit i bruk. 2006 tillhandhölls biljetten av cirka 450 arbetsgivare och biljetten utnyttjades av cirka 7 300 löntagare.

Arbetsgivarnas och arbetstagarnas erfarenheter av systemet med personalbiljetter har kartlagts i en undersökning som Suomen Paikallisiikenneliitto r.y. - Finlands Lokaltrafikförening r.f. beställt. Resultatet av undersökningen har redovisats i detalj i Tammerfors tekniska universitets publikation "Suositukset työsuhdematkalippujärjestelmän kehittämiseksi – Recommendations for the improvement of the employer-subsidized public transport ticket system", dvs. Rekommendationer för utvecklingen av systemet med kollektivtrafikbiljetter som arbetsgivaren ger arbetstagaren (Forskningsrapport 67).

Rapporten ger vid handen att systemet med personalbiljetter har väckt relativt stort intresse bland arbetsgivarorganisationerna. Personalbiljetten ses av många arbetsgivare som en välkommen åtgärd vars grundläggande syfte har varit att öka trivseln i arbetet, genomföra programmet för organisationens

egna miljö- och samhällsansvar samt minska efterfrågan på parkeringsplatser.

I de organisationer som infört systemet med personalbiljetter har det varit lätt att ge ut biljetterna och responsen från arbetstagarna har varit synnerligen positiv. Personalbiljetten har ökat trivselen i arbetet. Personalbiljetterna har utnyttjats flitigast av sådana arbetstagare som sedan tidigare regelbundet har betjänat sig av kollektivtrafiken, men möjligheterna att utnyttja personalbiljetterna har även bedömts ökat kollektivtrafikens utnyttjandegrad.

Administreringen av personalbiljetterna har varit förhållandevis enkel, men exempelvis hanteringen av arbetsresesedlarna har bundit rätt mycket personella resurser. De största problemen har uppstått i samband med förberedelserna för ibruktagandet av biljetterna, eftersom det har inneburit mycket planerings- och utredningsarbete. Upprättandet och underhållet av ett personregister över de arbetstagare som är berättigade till personalbiljetter, koordineringen av löneräkningens olika funktioner samt utredningen och genomförandet av övriga rutiner i anslutning till biljettsystemet har varit resurskrävande, speciellt inom större arbetsgivarorganisationer.

Många av de arbetsgivarorganisationer som har övervägt att införa personalbiljetterna har gjort bedömningen att det förberedande arbetet är omfattande i förhållande till den nytta biljetterna ger. Personalbiljetten har betraktats som en synnerligen intressant personalförmån, men införandet har bromsats upp av osäkerheten om vilken dragningskraft förmånen utövar på arbetstagarna. Bedömningen av den nytta som tillkommer arbetstagarna har försvårats av att den uppkomna nettoytan varierar beroende på vilket sätt att införa systemet man väljer. Dessa omständigheter har minskat arbetsgivarnas benägenhet att erbjuda personalbiljetter åt sin personal.

1.6 Anställningslån

Enligt 67 § i inkomstskattelagen betraktas ränteförmåner i samband med lån som erhållits på grundval av anställning såsom skattepliktig förvärvsinkomst, till den del den årliga

räntan på lånet är lägre än den i 1 § i lagen om vissa referensräntor (996/1998) avsedda grundräntan. 2008 var den av finansministeriet fastställda grundräntan 4,75 procentenheter och 2009 var den 5,00 procentenheter. Den 1 juli 2009 sänktes grundräntan till 1,75 procentenheter. Arbetstagaren får en beskattningsbar förmån om den på anställningslånet betalda räntan är lägre än den ovan nämnda grundräntan. I början av 2009 var den ränta kreditinstituten tillämpade i sin kreditgivning till kunder ofta lägre än den ovan nämnda grundräntan, varvid den ränta som debiterades av personalen i praktiken var högre än kundräntan. I beskattningspraxis har det dock ansetts, att med förvärvsinkomst jämförbar förmån inte uppstår för personalen trots att räntan är lägre än grundräntan, om den av arbetstagarna debiterade räntan motsvarar den av kunder i motsvarande situationer allmänt debiterade räntan. I praktiken är det ofta svårt att konstatera vilken ränta som i motsvarande situationer har debiterats av kunder. Inom ramen för de bestämmelser som gäller för ränteavdrag har den skattskyldige rätt att göra ränteavdrag även till den del ränteförmånen har räknats som inkomst.

1.7 Kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen

Som utgift för inkomstens förvärvande anses enligt 93 § i inkomstskattelagen även kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen, beräknade enligt kostnaderna för anlåtande av det billigaste fortskaffningsmedlet. Bestämmelsen tillämpas t.ex. på resor löntagaren företar mellan sin bostad och den egentliga arbetsplatsen. I rättspraxis har det ansetts att 93 § i inkomstskattelagen ska tillämpas även på avdrag av kostnader för resor mellan affärsidkares eller yrkesutövers bostad och företagets med egentlig arbetsplats jämförbara verksamhetsställe (HFD 29.12.1998 L 2995). Med stöd av 93 § i inkomstskattelagen har avdrag för resor mellan bostaden och arbetsplatsen gjorts från förvärvsinkomsten även av personer som bedriver yrkesmässigt jordbruk, delägare i näringsammanslutning eller annan sam-

manslutning samt delägare som arbetar i ett aktiebolag.

I samband med avdrag för resekostnader har uppmärksamhet inte fästs vid om den skattskyldige under skatteåret har fått lön eller därmed jämförbar annan förvärvsinkomst från sitt företag. Exempelvis har från en affärsidkares inkomster inom förvärvsinkomstslaget gjorts avdrag för resekostnader mellan bostaden och arbetsplatsen även i sådana fall, där affärsidkaren till följd av affärsverksamhetens förlust inte alls har haft beskattningsbara förvärvsinkomster av rörelse under det aktuella skatteåret eller inkomsten i sin helhet har utgjorts av kapitalinkomst. Denna praxis har ansetts motsvara tolkningen att avdrag av utgifter för någon viss inkomsts förvärvande inte begränsas till den inkomsten och dess belopp, utan utgiften kan dras av även från andra inkomster inom samma förvärvsinkomstslag. I rättspraxis har det bl.a. ansetts att en skattskyldig från sina nuvarande pensionsinkomster får dra av ett skadestånd som han ålagts att betala till följd av en försummelse han som medlem av ett bolags styrelse har gjort sig skyldig till i sitt arbete (HFD 1988 B 555).

Högsta förvaltningsdomstolen har i sitt beslut 2008:69 haft till avgörande frågan om en delägare i ett aktiebolag som arbetat i bolaget hade rätt att dra av kostnaderna för sina resor mellan bostaden och aktiebolagets verksamhetsställe. I det aktuella fallet hade den skattskyldige under skatteåret inte fått annan inkomst av aktiebolaget än dividend som beskattats som kapitalinkomst. Högsta förvaltningsdomstolen konstaterade, att den skattskyldige inte hade fått lön eller annan motsvarande förvärvsinkomst för sitt arbete i bolaget, utan endast dividendinkomst. Högsta förvaltningsdomstolen ansåg, att resekostnaderna inte kunde betraktas som sådana utgifter för inkomstens förvärvande som avses i 93 § 1 mom. i inkomstskattelagen. Resekostnaderna kunde inte heller dras av från förvärvsinkomster som den skattskyldige fick från annan verksamhet. Eftersom det var fråga om avdrag som enligt 5 kap. i inkomstskattelagen görs från förvärvsinkomster, kunde avdraget inte göras från den dividendinkomst som den skattskyldige fick av aktiebolaget. I ett samtidigt opublicerat beslut

16.9.2008 L 2240 ansåg högsta förvaltningsdomstolen, att resekostnader som uppstått i anslutning till arbete i ett aktiebolag inte var avdragbara i beskattningen ens i det fallet att en del av dividendinkomsterna beskattades som förvärvsinkomst.

1.8 Obligatoriska försäkringspremier

Socialskyddet för stipendiater förbättrades vid ingången av 2009. Enligt 1 a § i lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) ska stipendiater som är bosatta i Finland och som arbetar med stöd av stipendium från Finland försäkra sig i Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt för ålderdom, arbetsoförmåga och dödsfall i enlighet med vad som föreskrivs i nämnda lag. Enligt 10 a § i lagen om pension för lantbruksföretagare är en stipendiat skyldig att teckna ovan avsedd försäkring när han eller hon har beviljats ett stipendium från Finland med stöd av vilket stipendiaten arbetar minst fyra månader utan avbrott i Finland och stipendiebeloppet omvandlat till årlig arbetsinkomst är minst 2 752,07 euro per år. Stipendiaten ansluts även till grupplivförsäkringen enligt denna lag.

Enligt 17 § i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) ska en stipendiat, som är skyldig att teckna en försäkring som motsvarar minimipensionskyddet enligt lagen om pension för lantbruksföretagare, för tiden för nämnda försäkring betala försäkringspremie för arbetsskadskydd enligt denna lag fr.o.m. 2009. Enligt 4 och 21 § i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare kan stipendiat enligt nämnda lag beviljas försäkring mot arbetsskador som inträffar under en tid för vilken stipendiaten inte är skyldig att teckna försäkring enligt 10 a § i lagen om pension för lantbruksföretagare. Därmed kan stipendiat från ingången av 2009 teckna en frivillig frididsförsäkring enligt lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare.

Enligt 6 § 1 mom. 1 punkten i inkomstskattelagen för gårdsbruk (543/1967) är bland annat premierna för obligatorisk pensionsförsäkring för den skattskyldige och medlemmar av hans familj, premier som betalats enligt lagen om olycksfallsförsäkring för lant-

bruksföretagare och grupplivförsäkringspremier som avses i lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969) avdragbara utgifter för lantbruksinkomstens förvärvande och bibehållande. Enligt rättspraxis har försäkringspremier för fritidsförsäkring enligt lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare varit avdragbara utgifter för lantbruksföretagare (HFD 1990 B 522).

Det har inte föreskrivits särskilt om stipendiats rätt att göra avdrag för de premier som trätt i kraft vid ingången av 2009.

1.9 Återbetalning av delägarlån och räntor av företagardelägars förvärvslån

I samband med företags- och kapitalskatte-reformen 2004 fogades till 131 § i inkomstskattelagen ett nytt 6 mom., enligt vilket maximibeloppet av underskottsgottgörelse inte tillämpas under skatteåren 2005—2009, till den del underskottsgottgörelsen beror på räntorna på lån som en företagardelägare använt till förvärv av aktier eller på återbetalat delägarlån som med stöd av 54 c § i inkomstskattelagen är avdragbart. Dessutom föreskrivs i fråga om den ordning i vilken avdragen görs, att räntan på lån som använts till förvärv av aktier och återbetalat delägarlån dras av efter de kostnader för inkomstens förvärvande, förluster och räntor som avses i 60 § 2 mom. i inkomstskattelagen. Genom bestämmelsen har man underlättat övergången till det nya dividendbeskattningssystemet för aktiebolags företagardelägare.

Enligt bestämmelsen kommer räntorna på lån som en företagardelägare använt till förvärv av aktier eller avdraget för återbetalat delägarlån automatiskt att omfattas av det normala maximibeloppet av underskottsgottgörelse fr.o.m. skatteåret 2010. Däremot dras räntorna på lån som en företagardelägare använt till förvärv av aktier och återbetalt delägarlån som förut av efter kostnaderna för inkomstens förvärvande, förluster och räntor.

1.10 Rättelse av beskattningen i fråga om dödsbon

I 59 § i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs om rättelse av beskattningen i frå-

ga om dödsbon. Om den skattskyldige har avlidit ska rättelse av beskattningen enligt paragrafen avse dödsboet. Beskattningen ska då rättas inom två år från utgången av det kalenderår under vilket bouppteckningen har getts in till skatteverket. Bestämmelsen fick sin nuvarande utformning 2005 och har tillämpats på rättelse av beskattningen för skatteåret 2006 och därefter. Tidigare gällde den särskilda tidsfristen endast den skattskyldiges efterbeskattning och tidsfristen var då för övrigt fem år från utgången av det kalenderår under vilket beskattningen slutfördes.

1.11 Vissa räntor som ska tillämpas vid beskattningen

Vissa räntor som avses i lagen om beskattningsförfarande

22 a § i lagen om beskattningsförfarande innehåller bestämmelser om den försummel-seavgift som utomstående uppgiftsskyldig kan åläggas att betala. I lagens 23 a § föreskrivs om sökande av ändring i beslut av Skattestyrelsen eller skatteverket som gäller försummelseavgift som uppgiftsskyldig ålagts att betala eller den ränta som med anledning av överklagande ska betalas på eventuell återbäring. Om försummelseavgift återbärs med anledning av överklagande, ska med stöd av lagens 23 a § 6 mom. på återbäringen räknat från betalningsdagen till återbetalningsdagen betalas ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter.

I 40 § i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs om samfundsränta. Om den skatt som har påförts ett samfund eller en samfällid förmån understiger de förskott som räknas som betalning för skatten, räknas samfunds-ränta på den skillnad som ska återbäras (*samfunds-ränta som återbärs*). Den samfunds-ränta som återbärs motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårs-period som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter.

I 43 § i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs om den kvarskatteränta eller åter-

bäringsränta som ska räknas på andra skattskyldigas än samfunds och samfällda förmåners kvarskatt eller förskottsåterbäring. Enligt lagens 43 § 2 mom. motsvarar kvarskatteräntan och återbäringsräntan den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga minskad med två procentenheter. Till den del kvarskatten överstiger 10 000 euro, motsvarar kvarskatteräntan dock referensräntan förhöjd med två procentenheter.

I 77 § i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs om räknande av ränta i ändringssituationer. Kvarskatteräntan är i en ändringssituation lika stor som vad som föreskrivs i 43 § 2 mom. till utgången av den andra månaden efter slutförandet av den skattskyldiges beskattning. För tiden därefter är kvarskatteräntan den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Den samfundsränta som ska betalas är i en ändringssituation till utgången av den andra månaden efter slutförandet av den skattskyldiges beskattning lika stor som den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter.

Vissa räntor som avses i lagen om påförande av accis

Tullmyndigheten ska enligt 39 § i lagen om påförande av accis (1469/1994) utan ansökan och utan dröjsmål till den accisskyldige betala accis som denne har betalat till ett för stort belopp. Återbärs accis till följd av accisrättelse eller besvär, betalas ränta på återbäringsbeloppet. Räntan beräknas som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Räntan räknas från accisens betalningsdag. Ränta betalas inte på återbäringsbelopp under 17 euro. Ränta på återbäring utgör inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

Vid återkrav av accis som återburits till ett för stort belopp uppbärs ränta. Räntan beräknas som en årlig ränta som motsvarar den i

12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Räntan räknas från den dag då accis återburits till ett för stort belopp till den förfallodag som bestäms för återkravet, sistnämnda dag medräknad. Ränta uppbärs inte på återkravsbelopp under 17 euro. Den debiterade räntan utgör inte avdragbar utgift vid inkomstbeskattningen.

Vissa räntor enligt lagen om återbäring av accis på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket

Enligt lagen om återbäring av accis på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket (603/2006) har de som bedriver yrkesmässigt jordbruk rätt att av skatteverket på ansökan få återbäring på accis på den brännolja och el som de använt inom jordbruket. Om accis har återburits till sökanden till ett för stort belopp på grund av ett skriveller räknefel eller ett därmed jämförbart misstag eller på grund av att sökanden har lämnat bristfälliga, vilseledande eller oriktiga uppgifter, ska skatteverket enligt 10 § i nämnda lag rätta sitt beslut, om inte ärendet rättats genom ett beslut med anledning av besvär.

Ränta tas ut på belopp som debiteras till följd av rättelse eller sökande av ändring. Räntan räknas från den första dagen i månaden efter den betalningsmånad som anges i beslutet om accisåterbäring till den förfallodag som bestäms för återkravet, sistnämnda dag medräknad. Räntan motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter.

Konstaterar skatteverket enligt lagens 11 § på grund av ett rättelseyrkande eller av någon annan anledning att accis har återburits till för litet belopp eller inte alls, ska skatteverket rätta sitt beslut om återbäring, om inte ärendet avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär. Ränta betalas på belopp som återbärs till följd av rättelse. Räntan räknas från den första dagen i månaden efter den månad då accisåterbäringen betalades till återbäringsdagen. Räntan motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den

halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter.

Vissa räntor som avses i banskattelagen

Om banskatt återbärs med anledning av rättelse av debiteringen eller sökande av ändring, ska enligt 20 § i banskattelagen (605/2003) på återbäringen betalas ränta enligt förordningen om skatteuppbörd (903/1978) från betalningsdagen till återbetalningsdagen.

Vissa räntor som avses i lagen om farledsavgift

Återbärs farledsavgift till följd av avgiftsrättelse eller besvär, betalas enligt 28 § 1 mom. i lagen om farledsavgift (1122/2005) ränta på återbäringsbeloppet. Räntan beräknas som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Räntan räknas från betalningsdagen.

Vissa räntor som avses i tullagen

Har tull genom förvaltningsdomstolens utslag avlyfts eller nedsatts, ska enligt 39 § i tullagen (1466/1994) tull som erlagts till ett för stort belopp utan dröjsmål återbetalas oavsett ändringssökande. Har tull återbetalats till följd av ansökan om återbäring av tull som avses i artikel 236 i kodexen eller till följd av besvär, betalas ränta på återbetalningsbeloppet. Räntan beräknas som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Ränta räknas från den dag då ansökan om återbäring av tull eller besvär gjordes anhängig eller, om tullen betalats först efter nämnda tidpunkter, från betalningsdagen till den dag då beloppet återbetalas. Har det i ett ärende som avses i besvären tidigare inlämnats en ansökan om återbetalning av tull och har denna ansökan avslagits, räknas räntan från den dag då ansökan gjordes anhängig. Ränta betalas inte på åter-

betalning av tull under 17 euro. Ränta på återbetalning utgör inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

Vissa räntor enligt lagen om skatteuppbörd

I 22 § i lagen om skatteuppbörd (609/2005) föreskrivs om räntesats vid betalning av skatteåterbäring. Ska ränta enligt lag betalas på skatteåterbäring räknas den, om inte något annat föreskrivs i respektive skattelag, som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Räntan på återbäringen är inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

Vissa räntor enligt skattekontolagen

I 31 § i skattekontolagen (604/2009) föreskrivs om krediteringsränta som ska betalas på en kreditering. Krediteringsräntan motsvarar den referensränta som avses i 12 § i räntelagen för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga minskad med två procentenheter. Skattekontolagen tillämpas med vissa undantag på skatter som fr.o.m. ingången av 2010 betalats på eget initiativ.

1.12 Temporär ändring av dröjsmålspåföljder

I lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) som trädde i kraft i början av 1996 föreskrivs om skattetillägg och förseningsränta som ska beräknas vid försummelse att inom utsatt tid betala skatt. Lagen tillämpas på påföljderna av försummad eller fördröjd skattebetalning om inte något annat bestäms i lag. Avsikten med uppbörden av skattetillägg och förseningsränta är att försäkra sig om att skatten betalas inom utsatt tid, att täcka ränteförluster som orsakas av försenade betalningar samt att ersätta kostnaderna för uppbörden av skatt.

På skatten beräknas ett skattetillägg om en skatt som ska betalas på eget initiativ lämnats obetald eller om betalningen fördröjts eller i samband med verkställande av skatterättelse. Skatter som betalas på eget initiativ är skatter som ska betalas utan åtgärder från skatte-

myndigheternas sida, såsom arbetsgivarprestationer, dvs. förskottsinnehållningar på arbetstagarnas löner som görs av arbetsgivaren samt arbetsgivarens socialskyddsavgifter som består av sjukförsäkringens sjukvårdspremie och folkpensionsavgiften. Till skatter som betalas på eget initiativ hör även mervärdesskatt, källskatt på ränteinkomst, lotteriskatt, överlåtelseskatt, skatt på vissa försäkringspremier och förskottsinnehållning på inkomst av virkesförsäljning. Skatteförvaltningen debiterar sådana skatter som trots att de borde ha betalats på eget initiativ är obetalda. På debiterad skatt som förfallit till betalning beräknas förseningsränta från förfalldagen. Fr.o.m. ingången av 2010 tillämpas lagen om skattetillägg och förseningsränta på skatter som betalas på eget initiativ endast i sådana fall där de inte omfattas av skattekontrollagen. Ur företagens synvinkel debiteras förseningsränta t.ex. för förskottsskatter som förfallit till betalning samt för kvarskatt.

Såväl skattetillägget som förseningsräntan motsvarar till sina belopp den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter, sammanlagt dock minst tre euro. För år 2009 var referensräntan 4,5 procent. Räntenivån för skattetillägget och förseningsräntan är således 11,5 procent. Skattetillägg och förseningsränta är inte avdragbara utgifter vid inkomstbeskattningen. Skattetillägget och förseningsräntan redovisas till skattetagarna i samma förhållande som den skatt vars försenade eller försummade betalning föranlett uppbörden av skattetillägget eller förseningsräntan.

Till följd av den rådande ekonomiska situationen har företagens möjligheter att få lån försämrats. Enligt Finlands Banks statistik som publicerades i juni 2009 minskade årstillväxten av MFI-utlåningen i euro till icke-finansiella företag i maj till 7,7 procent. MFI-utlåningen i euro till icke-finansiella företag minskade med 0,4 miljarder euro och uppgick i maj till 57,4 miljarder euro. Genomsnittsräntan för MFI-utlåningen var 3,01 procent.

Företagens finansieringssvårigheter har lett till att antalet ansökningar om betalningsarrangemang och skatteuppskov hos Skatteförvaltningen ökat. Ökningen i mängden ansök-

ningar om betalningsarrangemang och skatteuppskov jämfört med året innan gäller såväl antal som eurobelopp. Skatteförvaltningen kan t.ex. bevilja skattskyldiga som råkat i tillfälliga betalningssvårigheter uppskov med betalning av skatt enligt 90 § i lagen om beskattningsförfarande eller vidta betalningsarrangemang enligt 35 § 1 mom. 2 punkten i lagen om skatteuppbörd. Under den tid skatt är föremål för skatteuppskov eller betalningsarrangemang uppbärs förseningsränta.

Genom skatteuppskov framflyttas skattebetalningen till en bestämd förfallodag. Tiden för uppskov är i allmänhet 6-12 månader. En förutsättning för att uppskov ska beviljas är tillfälliga betalningssvårigheter, t.ex. på grund av arbetslöshet, de ekonomiska konjunkturerna eller andra orsaker. Skatteförvaltningen kan vid behov kräva säkerhet för uppskovets beviljande, om inte detta med hänsyn till det skattebelopp uppskovet gäller eller uppskovstidens längd kan anses onödigt.

När betalningsarrangemang vidtas uppgör Skatteförvaltningen en betalningsplan för kunden över dennes obetalda skatter. Under den tid betalningsarrangemanget pågår avbryts indrivningsåtgärderna och de återupptas inte om betalningsplanen följs i enlighet med betalningsvillkoren och -tidtabellen. Beviljandet av betalningsarrangemang grundar sig på den samlade bedömning av kundens situation som Skatteförvaltningen gör. Betalningsarrangemang beviljas för högst två år. Betalningsarrangemang beviljas inte om kunden har skatter liggande för indrivning hos utsökningen eller om kunden har förskottsskatter som förfallit till betalning. Betalningsarrangemang beviljas inte heller om alla lagstadgade skattedeklarationer inte har inlämnats. Hinder för betalningsarrangemang är som regel även den omständigheten att kunden har obetalda skatter som har ingått i tidigare beviljat men senare förfallet betalningsarrangemang.

Enligt Skatteförvaltningens statistik kan man förvänta sig nästan en fördubbling av mängden betalningsarrangemang och skatteuppskov räknat i euro jämfört med året innan.

2008 beviljades cirka 16 000 betalningsarrangemang och cirka 2 600 skatteuppskov.

Penningmässigt omfattade betalningsarrangemangen och skatteuppskoven cirka 199 miljoner euro. Under första hälften av 2009 har redan cirka 13 000 betalningsarrangemang och cirka 1 100 skatteuppskov beviljats. Penningmässigt uppgår betalningsarrangemangen och skatteuppskoven redan under första hälften av 2009 till cirka 156 miljoner euro.

1.13 Vissa offentliga beskattningssuppgifter

Vid uträkning av den nettoförmögenhet som avses i 41 § i inkomstskattelagen ska jämförelsevärdena för aktierna samt beskattningsvärdena för de fastigheter som är föremål för fastighetsbeskattning beaktas. Dessa värden beräknas i enlighet med lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005).

Skatteförvaltningens företagarkunder ska enligt Skattestyrelsens beslut om deklarationsskyldighet och anteckningar (1120/2008) i sin skattedeklaration deklarera uppgifter om värdepapper och värdeandelar som samfundet äger och inte har bokfört som omsättnings- eller investeringstillgångar, om deras oavskrivna anskaffningsutgifter vid inkomstbeskattningen och om deras jämförelsevärden.

Jämförelsevärdena för aktier i bolag som inte är offentligt noterade räknas ut av skatteverket i samband med beskattningen av bolaget i fråga och meddelas bolaget i beskattningsbeslutet. Ett företag som äger aktier kan begära uppgifter om jämförelsevärdet för en aktie i ett bolag som inte är offentligt noterat, antingen hos själva bolaget eller hos Skatteförvaltningen.

Enligt 1 och 4 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningssuppgifter (1346/1999) är jämförelsevärdena sekretessbelagda och det finns inte heller några specialbestämmelser om utlämnande av sådana uppgifter. Uppgifter ges således endast till parter. Den som ber om uppgifter måste för Skatteförvaltningen redogöra för sin partsställning och vad uppgifterna ska användas till. Uppfylllandet av denna skyldighet försvåras av att den skattskyldige måste lämna re-

dogörelser för att få tillgång till de uppgifter som behövs. Uppgifterna borde vara lättillgängliga. Redogörelsen för partsställningen och användningsändamålet föranleder rikligt med extra arbete även för Skatteförvaltningens kundtjänst.

Det förekommer rikligt med förfrågningar i synnerhet i början av året, då skattedeklarationer inlämnas av bolag vilkas räkenskapsperiod slutar i slutet av föregående år. Här avsedda deklarationsskyldiga, som äger aktier i bolag som inte är offentligt noterade, uppgick på basis av uppgifter från 2006 till cirka 29 000. De ovan skildrade problemen gäller även beskattningsvärdet för andelar i ett andelslag som hör till jordbruket.

2 Föreslagna ändringar

2.1 Lindring av skattegrunderna för förvärvsinkomster

Trots det svaga ekonomiska läget och minskade skatteinkomster stöds sysselsättningen, utvecklingen av hushållens köpkraft och den inhemska efterfrågan med hjälp av inkomstbeskattningen. I propositionen föreslås att beskattningen av förvärvsinkomster för skatteåret 2010 lindras med sammanlagt 1 060 miljoner euro jämfört med skattegrunder för innevarande år. Statens inkomstskatteskala lindras och arbetsinkomstskivdraget höjs. Den skattehöjande effekten av förtjänstnivåns och löntagaravgifternas förestående stigning kompenseras genom ändring av skattegrunderna. Dessutom lindras beskattningen för personer med de lägsta inkomsterna genom höjning av grundavdragets maximibelopp vid kommunalbeskattningen. För pensionärernas vidkommande lindras beskattningen i enlighet med regeringsprogrammet så, att beskattningen av pensionsinkomst inte är strängare än beskattningen av löneinkomst.

I enlighet med regeringsprogrammet får kommunerna full kompensation för ändringarna i kommunernas skattebas. Dessa ändringar kompenseras via statsandelssystemet. Om saken ska separat överlämnas en regeringens proposition.

Inkomstskatteskala och arbetsinkomstavdrag

I propositionen föreslås att man vid beskattningen för skatteåret 2010 tillämpar en progressiv *inkomstskatteskala* som jämfört med 2009 års skala har lindrats genom en höjning av inkomstgränserna för alla inkomstklasser på skatteskalan samt genom en sänkning av alla marginalskatteprocentsatser. Skalans lägsta inkomstgräns höjs med 2 100 euro, den andra inkomstgränsen med 900 euro, den tredje inkomstgränsen med 1 500 euro och den fjärde med 1 900 euro. Den progressiva inkomstskatteskalan alla marginalskatteprocentsatser sänks med 0,5 procentenheter.

Arbetsinkomstavdragets högsta belopp enligt 125 § i *inkomstskattelagen* höjs. Avdraget är högst 650 euro. När den skattskyldiges nettoförfärvsinkomst överstiger 33 000 euro, minskar avdraget med 1,2 procent av det belopp med vilket nettoförfärvsinkomsten överstiger 33 000 euro. När nettoförfärvsinkomsten uppgår till cirka 87 800 euro beviljas inget arbetsinkomstavdrag.

Höjning av grundavdraget

Grundavdragets maximibelopp vid kommunalbeskattningen höjs från 1 480 euro till 2 200 euro. Grundavdraget beviljas till sitt högsta belopp vid cirka 2 200 euros årsinkomst för mottagare av förmånsinkomst, cirka 3 600 euros årsinkomst för mottagare av löneinkomst och cirka 9 600 euros årsinkomst för mottagare av pensionsinkomst. Effekten av grundavdraget sträcker sig för mottagare av förmånsinkomst till cirka 13 000 euro per år, för mottagare av löneinkomst till cirka 18 200 euro per år och för mottagare av pensionsinkomst till cirka 16 400 euro per år.

Beskattning av pensionsinkomst

Beskattningen av pensionsinkomster ändras så, att skattegraden för pensionsinkomst också efter de lättnader i beskattningen av förfärvsinkomst som föreslås i denna proposition uppgår till högst löneinkomstens skattegrad, när skattegraden för pensionsinkomst jämförs med genomsnittlig skattegraden för 53 år fyllda löntagare.

Koefficienten för beräkning av fullt pensionsinkomstavdrag vid statsbeskattningen enligt 100 § i *inkomstskattelagen* höjs från 3,65 till 3,78. I övrigt beräknas beloppet av fullt pensionsinkomstavdrag på samma sätt som för närvarande. Fullt pensionsinkomstavdrag vid statsbeskattningen räknas ut så, att från full folkpension, som har multiplicerats med talet 3,78, dras av den minsta beskattningsbara inkomsten enligt den progressiva inkomstskatteskalan, varefter återstoden avrundas till följande hela 10 euro.

2010 uppgår beloppet av det fulla pensionsinkomstavdraget vid statsbeskattningen till cirka 11 300 euro. Om den skattskyldiges nettoförfärvsinkomst är större än fullt pensionsinkomstavdrag, minskar avdraget i fortsättningen med 46 procent av det belopp varmed nettoförfärvsinkomsten överstiger det fulla pensionsinkomstavdraget.

Pensionsinkomstavdraget vid kommunalbeskattningen enligt 101 § i *inkomstskattelagen* höjs genom att avdragets minskningsprocent sänks från 62 procent till 56 procent. 2010 uppgår beloppet av det fulla pensionsinkomstavdraget vid kommunalbeskattningen till cirka 8 130 euro. Om den skattskyldiges nettoförfärvsinkomst är större än fullt pensionsinkomstavdrag, minskar avdraget i fortsättningen med 56 procent av det belopp varmed nettoförfärvsinkomsten överstiger det fulla pensionsinkomstavdraget.

Pensionsinkomstavdraget vid kommunalbeskattningen ändras till sin struktur så, fullt pensionsinkomstavdrag inte längre minskar med det fulla grundavdragsbeloppet. Kopplingen mellan pensionsinkomstavdraget och grundavdraget vid kommunalbeskattningen upphör sålunda. Vid uträkningen av fullt pensionsinkomstavdrag vid kommunalbeskattningen minskar det med talet 1,37 multiplicerade beloppet av full folkpension med 1 480 euro, dvs. grundavdragets maximibelopp för närvarande. Det innebär att höjningen av grundavdraget vid kommunalbeskattningen fullt ut även gynnar mottagare av pensionsinkomst. Om inte pensionsinkomstavdraget vid kommunalbeskattningen ändras i fråga om sin struktur leder den minskning av pensionsinkomstavdraget som följer av kopplingen mellan pensionsinkomstavdraget och grundavdraget till att nyttan av det höjda

grundavdraget uteblir för mottagare av pensionsinkomst och även till att beskattningen av pensionsinkomst skärps på vissa inkomstnivåer.

2.2 Kapitalinkomstandelen av företagsinkomst som ska fördelas

Lägre avlönade näringsidkares ställning förbättras enligt propositionen genom att bestämmelserna i 38 § i *inkomstskattelagen* om fördelningen av kapital- och förvärvsinkomst för enskilda näringsidkare och personer som bedriver jordbruk ändras. Företagsinkomst av näringsverksamhet eller jordbruk som ska fördelas kan på yrkande som den skattskyldige eller företagarmakar framställer innan beskattningen för skatteåret har slutförts i sin helhet beskattas som förvärvsinkomst. Yrkandet kan separat gälla inkomst från inkomstkälla i anslutning till näringsverksamhet eller inkomstkälla i anslutning till jordbruk. Yrkandet bör göras innan beskattningen för skatteåret har slutförts. Oavsett nettoförmögenhet betraktas den företagsinkomst som ska fördelas fortsättningsvis som kapitalinkomst till ett belopp som motsvarar överlåtelsevinsterna av till jordbrukstillgångarna hörande värdepapper samt till näringsverksamhetens omsättningstillgångar hörande fastigheter och värdepapper som den skattskyldige äger.

2.3 Kapitalinkomstandelen av inkomstandel för delägare i beskattningssammanslutning

På samma sätt som en företagsinkomst som ska fördelas på yrkande som den skattskyldige eller företagarmakar framställer i sin helhet kan betraktas som förvärvsinkomst föreslås, att en inkomstandel från jordbruk för delägare i beskattningssammanslutning på yrkande som en delägare framställer i sin helhet kan betraktas som förvärvsinkomst. Yrkandet bör göras innan beskattningen för skatteåret har slutförts. En bestämmelse om detta införs i 39 § i *inkomstskattelagen*. En fysisk persons och ett dödsbos andel av en beskattningssammanslutnings annan inkomst än av jordbruk betraktas fortsättningsvis som kapitalinkomst.

Omnämmandet av beskattningssammanslutnings nettoinkomst av skogsbruk enligt 15 § 1 mom. och 39 § 3 mom. i *inkomstskattelagen* för gårdsbruk slopas som onödigt, eftersom 11 § i *inkomstskattelagen* för gårdsbruk har upphävts genom lag 1156/2005.

2.4 Skattefria överlåtelsevinster

I propositionen föreslås att 48 § i *inkomstskattelagen* ändras så, att överlåtelser till staten eller statligt affärsverk av sådana naturskyddsområden som avses i naturvårdslagen i sin helhet är skattefria inkomst. Befrielsen från skatt gäller sådana överlåtelser, där det överlåtna området är avsett att inrättas som ett skyddsområde enligt naturvårdslagen. Målet är att i enlighet med METSO-programmet bl.a. främja försäljningen till staten av områden som naturskyddsområden, men även andra överlåtelser av områden till naturskyddsområde föreslås omfattas av skattefriheten.

2.5 Personalbiljett

Enligt regeringsprogrammet för statsminister Matti Vanhanens andra regering utvecklas villkoren för systemet med personalbiljetter. Att utveckla systemet med personalbiljetter utgör ett viktigt mål när det gäller att öka kollektivtrafikens andel av färdstättet. Samtidigt stöder systemet med personalbiljetter andra trafik- och miljöpolitiska målsättningar, t.ex. när det gäller att minska trafikens inverkan på klimatförändringarna, hindra trafikstockningar i stadsregionerna och främja arbetskraftens rörlighet.

Personalbiljettens skattefria del anges i euro i 64 § i *inkomstskattelagen*. Personalbiljetten föreslås vara skattefri inkomst ända till 200 euro. Dessutom är personalbiljetten skattefri inkomst till den del förmånen överstiger 600 euro till 3 400 euro per år. Därmed uppgår den skattefria förmånen till högst 3 000 euro per år. En arbetsgivare kan när som helst erbjuda en årlig skattefri förmån värd 200 euro. I sådana fall behöver arbetsgivaren i praktiken inte utreda de verkliga kostnaderna för arbetstagarens resor mellan bostaden och arbetsplatsen. Å andra sidan gör skattefriheten för den del av förmånen som över-

stiger 600 euro det möjligt för arbetsgivaren att erbjuda en större skattefri förmån ända till 3 000 euro, förutsatt att arbetsgivaren utreder de verkliga resekostnaderna för arbetstagaren. När arbetsgivaren erbjuder en anställd en personalbiljett vars värde ligger mellan 600 euro och 3 400 euro är förmånens beskattningsvärde 400 euro.

Exempel: Arbetsgivaren erbjuder arbetstagaren en biljettförmån värd 200 euro per år utan att göra ändringar i lönebeloppet. Eftersom personalbiljetten alltid föreslås vara skattefri ända till 200 euro leder biljettförmånen inte till några skatte- eller betalningspåföljder i anslutning till arbetstagarens eller arbetsgivarens lönebikostnader.

Exempel: Arbetsgivaren erbjuder arbetstagaren en biljettförmån värd 928 euro per år utan att göra ändringar i lönebeloppet. Eftersom personalbiljetten föreslås vara skattepliktig till den del förmånens värde överstiger 200 euro och underskrider 600 euro, uppstår en skattepliktig naturaförmån värd 400 euro. Om den biljettförmån arbetsgivaren erbjuder hade varit värd 5 000 euro per år, hade den skattepliktiga naturförmånen uppgått till 400 euro och dessutom 1 600 euro, dvs. sammanlagt 2 000 euro.

Förmån av personalbiljett verkar till resekostnadsavdraget som görs på grund av resor mellan bostaden och arbetsplatsen. Det finns inte avdragsbara resekostnader för den del den skattskyldige har fått skattefri biljettförmån.

Den föreslagna skattefriheten ökar den allmänna dragningskraft personalbiljetten utövar och förenklar värderingen av den skatteförmån som uppstår för arbetstagaren. Likaså blir det lättare att erbjuda skatteförmånen. Trafikpolitiskt är det viktigt att stödet riktar sig till resor inom det naturliga pendlingsområdet och inte främjar extra långa arbetsresor. Utgående från en undersökning som kommunikationsministeriet lät utföra 2001 (B33:2001) rekommenderas att stödet riktas till cirka 75 kilometer långa distanser eller tidsmässigt till cirka en timmes resor.

Skattefriheten föreslås uteslutande gälla personliga resebiljetter. Därmed utesluter bestämmelsen s.k. innehavarspecifika värdebiljetter. Som personlig kollektivtrafikbiljett avsedd för resa mellan bostaden och arbetsplat-

sen betraktas dock enligt förslaget en värdebiljett som laddats ner på ett personligt resekort, även om man med en sådan biljett kan betala en medresenärs biljett.

Propositionen avser inte att i övrigt ändra på förutsättningarna för skattefrihet för personalbiljetter. Vid anskaffningen av personalbiljetter kan man fortsättningsvis utnyttja resesedlar eller andra motsvarande betalningsarrangemang beträffande vilka separata avtal har ingåtts med biljettförsäljningsorganisation eller trafikidkare. Beskattningsmässigt borde det inte ha någon betydelse vem som distribuerar resesedlarna eller vem som står till tjänst med andra motsvarande betalningsarrangemang. Som exempel på andra betalningsarrangemang kan man tänka sig olika mobila tjänster eller betalning via Internet. En förutsättning för användningen av olika betalningsmedel bör dock vara, att användarens identitet vid behov kan kontrolleras.

2.6 Anställningslån

Bestämmelsen i 67 § i *inkomstskattelagen* om anställningslån ändras så, att den skattefria ränteförmånen binds till de referensräntor som allmänt tillämpas i stället för den grundränta som avses i 1 § i lagen om vissa referensräntor (996/1998).

Om räntan på ett anställningslån har bundits till den referensränta som allmänt tillämpas på lån, betraktas ränteförmånen av ett lån som erhållits på grundval av anställningsförhållandet som skattepliktig förvärvsinkomst, till den del den årliga räntan på lånet är lägre än referensräntan. Med referensränta avses bland annat 1, 3, 6 och 12 månaders euriborränta eller annan referensränta som banken allmänt tillämpar i sin kundlångivning.

Om ett anställningslån inte är bundet till den referensränta på lån som allmänt tillämpas utan lånet exempelvis har en fast ränta, betraktas ränteförmånen av ett lån som erhållits på grundval av anställning som skattepliktig förvärvsinkomst, till den del den årliga räntan på lånet är lägre än 12 månaders euriborränta. Den i bestämmelsen avsedda räntan motsvarar 12 månaders euriborränta beräknad över en ränteperiod om 360 dagar.

Om den debiterade och betalda räntan på ett anställningslån med fast ränta motsvarar minst 12 månaders euriborränta, uppstår inte någon med skattepliktig förvärvsinkomst jämförbar ränteförmån av lånet. Med förvärvsinkomst jämförbar personalförmån uppstår inte heller, trots att räntan är lägre än den nyss nämnda räntan, om den av de anställda debiterade räntan motsvarar den av kunder i motsvarande situationer allmänt debiterade räntan.

2.7 Kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen

Enligt den tolkning som fastställts av högsta förvaltningsdomstolen har delägare i ett aktiebolag som arbetar i bolaget och får annan inkomst från bolaget än löneinkomst inte rätt att dra av kostnaderna för resor mellan bostaden och arbetsplatsen, trots att arbetet kan jämföras med en löntagares arbete på den egentliga arbetsplatsen (HFD 2008:69). Tolkningen försätter delägare och löntagare i olika ställning i fråga om rätten att dra av resekostnader och leder till att man i skattedeklarationer framdeles separat måste reda ut och specificera vilket arbete och vilken inkomst resekostnaderna hänför sig till. Skattemyndigheterna måste i samband med beskattningen undersöka denna fråga och dessutom ta reda på om den skattskyldige under skatteåret för sitt arbete haft sådan inkomst från vilken avdrag för resekostnader kan göras. Detta komplicerar beskattningen och leder till mycket mera administrativt arbete för Skatteförvaltningen.

I propositionen föreslås att till 93 § i *inkomstskattelagen* fogas ett nytt 5 mom., enligt vilket den som bedriver jordbruk, affärsidkare eller yrkesutövare, delägare i näringsammanslutning eller annan sammanslutning samt delägare i aktiebolag eller annat samfund får dra av kostnaderna för resor mellan bostaden och arbetsplatsen från sin förvärvsinkomst såsom i lagrummet föreskrivs. För andra personer än delägare i aktiebolag motsvarar regleringen nuvarande praxis och är till sin karaktär förtydligande. Med stöd av bestämmelsen i 93 § i *inkomstskattelagen* har skattskyldig rätt att dra av kostnaderna för

resor mellan bostaden och arbetsplatsen inom alla företagsformer.

Bestämmelsen gäller resor till något av företagets verksamhetsställen eller andra arbetsplatser som kan betraktas som den skattskyldiges egentliga arbetsplats. Enligt 72 b § i *inkomstskattelagen* avses med egentlig arbetsplats den plats där den skattskyldige arbetar stadigvarande. Har den skattskyldige på grund av arbetets rörlighet ingen sådan plats där han stadigvarande arbetar, anses såsom egentlig arbetsplats den plats där han avhämtar arbetsorder, förvarar arbetsplagg, redskap och material som han använder i arbetet, eller någon annan i fråga om arbetets utförande motsvarande plats. Avdraget görs alltid från den skattskyldiges förvärvsinkomst oberoende av inkomstslag och det inkomstbelopp han under skatteåret fått från företaget. Att göra avdraget från förvärvsinkomsten faller sig naturligt, eftersom resekostnaderna uttryckligen sammanhänger med den skattskyldiges resor till och från arbetsplatsen, dvs. dennes arbete. I och med att resekostnaderna dras av som en kostnad för inkomstens förvärvande och eventuell förlust fastställs på basis av dem, går den skattskyldige inte miste om sin avdragsförmån även om han inte har förvärvsinkomster under skatteåret. Att alltid göra avdraget från förvärvsinkomsten motiveras även ur administrativ synvinkel, eftersom omkostnaderna inte behöver fördelas mellan olika inkomstslag i samband med beskattningen.

Den föreslagna bestämmelsen gäller inte andra resor som företas i samband med företagsverksamheten, utan de kostnaderna dras av på samma sätt som hittills. När det gäller resekostnader i anslutning till inkomster av virkesförsäljning har det i rättspraxis ansetts, att de får dras av som utgifter för kapitalinkomstens förvärvande (HFD 3.8.2005 L 1914). Den föreslagna bestämmelsen avser inte att till den delen ändra på rådande rättsläge.

2.8 Obligatoriska försäkringspremier

Till 96 § i *inkomstskattelagen* fogas ett nytt 5 mom., enligt vilket en i lagen om pension för lantbruksföretagare avsedd stipendiat har

rätt att från sin nettoförvärvsinkomst dra av premien för den obligatoriska grupplivförsäkringen enligt nämnda lag samt olycksfallsförsäkringspremien enligt lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare. Avdragsrättens omfattning bestäms enligt samma principer som i fråga om rätten att göra avdrag för motsvarande försäkringspremier för den som bedriver jordbruk.

2.9 Företagardelägarers räntor på förvärvslån och återbetalat delägarlån

Det kan inte anses ändamålsenligt, att en företagardelägare drar av räntorna på lån som använts till förvärv av aktier eller återbetalat delägarlån som kostnader för inkomstens förvärvande efter förluster och räntor, oberoende av att den temporära tillämpningen av den särskilda underskottsgottgårelsen upphör efter skatteåret 2009. Räntorna på lån som en företagardelägare använt till förvärv av aktier måste i beskattningen nu särskiljas från övriga räntor för inkomstens förvärvande enbart med tanke på den ordning i vilken avdragen görs.

Därför föreslås att 131 § 6 mom. i inkomstskattelagen upphävs. Efter att 131 § 6 mom. i inkomstskattelagen upphävts dras en företagardelägarers räntor på lån som använts till förvärv av aktier av från kapitalinkomsterna under samma punkt som övriga räntor på lån för inkomstens förvärvande. Återbetalat delägarlån dras av under samma punkt som övriga utgifter för kapitalinkomstens förvärvande. Den ordning i vilken avdragen görs har i allmänhet inte någon betydelse varken för skattskyldiga eller skattetagare. I vissa fall, t.ex. när en skattskyldig även har räntor på lån för förvärv av den första bostaden, kan en ändring av ordningen gagna den skattskyldige, eftersom räntorna för lån för förvärv av den första bostaden till följd av ändringen kan tas i beaktande när underskottsgottgårelsen beräknas. Detta borde vara fördelaktigt för den skattskyldige, eftersom underskottsgottgårelsen för räntor på lån för förvärv av den första bostaden är 30 procent av räntebeloppet, medan underskottsgottgårelsen för andra räntor och kostnader för kapitalinkomstens förvärvande är 28 procent.

2.10 Rättelse av beskattningen i fråga om dödsbon

Paragrafen ändras så, att den särskilda tidsfristen som vanligtvis förkortar den normala rättelsetiden endast gäller rättelse av beskattning till den skattskyldiges nackdel med stöd av 56 § 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande. I övriga fall kan beskattningen rättas inom ramen för normala tidsfrister. Rättelse av beskattning till den skattskyldiges fördel kan ske inom fem år från ingången av det kalenderår som följer på det år under vilket beskattningen slutfördes. Därmed är tidsfristen för rättelse de samma som före lagändringen 2005. Tidsfristerna tillämpas första gången vid rättelse av beskattningen för 2006.

2.11 Vissa räntor som ska tillämpas vid beskattningen

Den med stöd av räntelagen fastställde referensränta har varit nederst 1,5 procent och högst 4,5 procent under åren 1999—2009. Den med stöd av räntelagen fastställda referensräntan är 1,00 procentenheter för tiden 1 juli t.o.m. 31 december 2009. Beräkningsgrunden för flera räntor som ska tillämpas vid beskattningen har till följd av detta förlostat sin betydelse. Därför föreslås i propositionen, att den tidigare till den i räntelagen avsedda referensräntan bundna räntan, minskad med två procentenheter, utgör minimibelopp för räntan. Enligt förslaget är räntan i sådana situationer alltid minst 0,5 procent.

Föreslås att följande lagrum ändras:

1) 23 a § 6 mom., 40 § 2 mom., 43 § 2 mom. och 77 § 5 mom. i lagen om beskattningsförfarande;

2) 39 § i lagen om påförande av accis;

3) 10 § 3 mom. och 11 § 4 mom. i lagen om återbäring av accis på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket;

4) 20 § i banskattelag;

5) 28 § 1 mom. i lagen om farledsavgift;

6) 39 § 2 mom. i tullagen;

7) 22 § i lagen om skatteuppbörd och

8) 31 § 3 mom. i skattekontolagen.

2.12 Temporär sänkning av dröjsmåls- spåföjdjer

För att lindra betalningssvårigheterna för företag föreslås att de dröjsmålsräntor som tillämpas vid beskattningen sänks temporärt för 2010. I och med det kan företag som befinner i tillfälliga betalningssvårigheter genom betalningsarrangemang ansöka om uppskov med betalningen av skatterna till en skälig ränta.

Den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan kommer år 2010 att sjunka från nuvarande 4,5 procent till 1 procent, varvid skattetillägget och förseningsräntan som tillämpas vid beskattningen vara 8 procent.

I propositionen föreslås, att beräkningsgrunden för det i 2 § i *lagen om skattetillägg och förseningsränta* avsedda skattetillägget samt den i 4 § avsedda förseningsräntan sänks med en procentenhet. Skattetilläggs- och förseningsräntan motsvarar därmed den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan förhöjd med 6 procentenheter, dvs. 7 procent. En motsvarande ändring som i fråga om beräkningsgrunden för förseningsräntan föreslås även i 32 § i *skattekontolagen* (604/2009), varvid den temporära sänkningen av dröjsmålsräntan gäller största delen av alla skatter och avgifter som ska betalas på eget initiativ.

Enligt *lagen om beskattningsförfarande* 22 a § 6 mom. uppbärs på en debiterad och obetald försummelseavgift som har förfallit till betalning en årlig ränta som motsvarar den i 4 § 1 mom. i räntelagen avsedda dröjsmålsräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga. Dröjsmålsräntan är sju procentenheter högre än den i räntelagen 12 § avsedda referensräntan. Det föreslås att dröjsmålsräntan på försummelseavgift temporärt nedsätts på samma sätt som skattetillägget och förseningsränta, alltså med en procentenhet. Dröjsmålsränta på försummelseavgift som räknas för tiden från och med den 1 januari 2010 till den 31 december 2010 är sålunda den i 4 § 1 mom. i räntelagen avsedda dröjsmålsräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga minskad med en procentenhet.

2.13 Vissa offentliga beskattningssuppgifter

I propositionen föreslås att 6 § i *lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningssuppgifter* ändras.

Det kalkylerade värdet av aktier eller till jordbruket hörande andelar som Skatteförvaltningen fastställt enligt lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen föreslås vara offentligt. Övriga uppgifter, t.ex. uppgifter om aktie- och andelsägare eller antalet aktier och andelar, föreslås inte vara offentliga. Värdena är kalkylerade värden framtagna av Skatteförvaltningen och de används vid beskattningen för att bestämma företagets nettoförmögenhet samt indelningen av dividender i förvärvsinkomster och kapitalinkomster. Uppgifterna beskriver inte som sådana aktiens eller andelens gängse värde.

I fråga om aktier i bolag som inte är offentligt noterade föreslås att det enligt 5 § i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen fastställda jämförelsevärdet ska vara offentligt. Jämförelsevärdet fastställs i samband med beredningen av bolagets inkomstbeskattning.

När det gäller till jordbruket hörande andelar i andelslag föreslås att beskattningsvärdet som Skatteförvaltningen fastställt enligt 26 § 2 mom. i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen ska vara offentligt. Om innehavet av andelen är förenat med särskilda förmåner kan Skatteförvaltningen i sådana situationer fastställa ett beskattningsvärde för andelen. Beskattningsvärdet fastställs med iakttagande av vad som bestäms om uträkning av aktiers matematiska värden. Andelens jämförelsevärde fastställs i samband med beredningen av andelslagets inkomstbeskattning. Endast det av Skatteförvaltningen fastställda beskattningsvärdet föreslås vara offentligt.

Uppgifter om jämförelsevärdena för aktier i bolag som inte är offentligt noterade och beskattningsvärdet för till jordbruket hörande andelar i andelslag bestäms alltid enligt situationen vid kalenderårets utgång och föreslås bli offentliga när beskattningen av bolaget eller andelslaget har slutförts. Lagen tillämpas retroaktivt på sådana i denna lag avsedda värden som har beräknats efter det att lagen

om värdering av tillgångar vid beskattningen har trätt i kraft.

Avsikten med propositionen är att den skattskyldige för att kunna uppfylla sin deklarationsskyldighet med lätthet ska få uppgifter om jämförelsevärdena för aktier i bolag som inte är offentligt noterade. Det är inte ändamålsenligt att den skattskyldige måste presentera en utredning om sin partsställning och vad uppgifterna om jämförelsevärdena ska användas till när den skattskyldige begär uppgifter för att kunna fylla i sin skattedeklaration. Avsikten är dessutom att minska Skatteförvaltningens arbetsmängd. De uppgifter som är offentliga kunde visas på Skatteförvaltningens webbsidor.

Till 6 § 1 mom. 1 punkten i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter föreslås preciseringar av teknisk natur. Enligt gällande lydelse är offentliga beskattningsuppgifter den kalkylerade fastighetsskatten för en fastighet, fastighetsskatten samt den fastighetsskatteskyldiges namn. Nämnandet om fastighetsskatten ska upphävas som onödig. Offentliga beskattningsuppgifter är som hittills den kalkylerade fastighetsskatten för en fastighet. Till bestämmelsen ska fogas nämnandet om fastighetsbeteckning som en offentlig beskattningsuppgift. Fastighetsbeteckningen används för att precisera fastigheten i offentliga uppgifter vid fastighetsbeskattning.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Lindring av skattegrunderna för förvärvsinkomster

Lindringen av skattegrunderna för förvärvsinkomster i enlighet med propositionen beräknas sänka avkastningen från inkomstskatten till staten med sammanlagt cirka 1 060 miljoner euro, varav statens andel ska vara cirka 630 miljoner euro, kommunernas andel cirka 380 miljoner euro, församlingarnas andel cirka 20 miljoner euro och Folkasntaltens andel cirka 30 miljoner euro. Andelen av kompenseringen av skattehöjande effekten av förtjänstnivå ska vara cirka 300 miljoner euro, om man räknar med att förtjänstnivån 2010 stiger med 3 procent. Infla-

tionen 2010 uppskattas till cirka 1 procent. Någon särskild inflationsjustering görs inte i inkomstskatteskalen, utan inflationens inverkan beaktas i samband med kompensationen för stegringen i förtjänstnivån. Kompensationen av de höjda löntagaravgifterna uppskattas till cirka 470 miljoner euro. Arbetspensionsförsäkringsavgifterna väntas stiga från 4,3 procent till 4,5 procent, sjukförsäkringens sjukvårdspremier från 1,28 procent till 1,48 procent, dagpenningspremierna från 0,7 procent till 0,97 procent och arbetslöshetsförsäkringspremierna från 0,2 procent till 0,4 procent. Arbetspensionsförsäkringsavgifterna, arbetslöshetsförsäkringspremierna, sjukvårdspremierna och dagpenningspremierna kommer att fastställas efter att denna proposition har överlämnats.

En höjning av grundavdraget sänker avkastningen från inkomstskatten med uppskattningsvis 195 miljoner euro. Den riktade lindringen av pensionsinkomstbeskattningen utgör cirka 100 miljoner euro av den nyss nämnda totaleffekten.

Den föreslagna justeringen av inkomstskatteskalen beräknas sänka avkastningen från inkomstskatten för 2010 med cirka 670 miljoner euro jämfört med avkastningen enligt skattegrunderna för innevarande år. Statens andel av minskningen är cirka 540 miljoner euro, kommunernas andel cirka 115 miljoner euro, församlingarnas andel cirka 5 miljoner euro och Folkpensionsanstaltens andel cirka 10 miljoner euro.

En höjning av arbetsinkomstavdraget sänker skatteavkastningen på årsbasis med cirka 95 miljoner euro, varav statens andel är cirka 60 miljoner euro, kommunernas andel cirka 30 miljoner euro, församlingarnas andel cirka 2 miljoner euro och Folkpensionsanstaltens andel cirka 3 miljoner euro.

Tabellen nedan visar i sammanfattning hur förslagen till ändring av inkomstskattegrunderna för 2010 i denna proposition sammanlagt påverkar skattegraden för löntagare under år 53 på olika inkomstnivåer. Sifferuppgifterna i tabellen omfattar inkomstskatt till staten, genomsnittlig kommunalskatt, genomsnittlig kyrkoskatt, sjukförsäkringens sjukvårdspremie och dagpenningspremie samt arbetstagarnas pensionsförsäkringsavgift och löntagarnas arbetslöshetsförsäk-

ringspremie. I kalkylerna har använts de genomsnittliga skatteprocenterna vid kommunalbeskattning och kyrklig beskattning år 2009 samt löntagaravgifterna. Med beaktande av den högre förtjänstnivån samt löntaga-

avgifternas förestående höjningar förblir skattegraden av löneinkomst ungefär på samma nivå som år 2009. Till följd av höjning av grundavdraget lindras beskattningen av låginkomsttagare.

Löneinkomstens skattegrad, %

Lön, euro/år	Grunderna år 2009	Grunderna år 2010	Ändring %-enhet	Ändring i skattemängd euro/år
5 000	9,54	5,88	- 3,66	- 183
10 000	11,96	10,13	- 1,83	- 183
20 000	19,99	18,92	- 1,07	- 214
30 000	26,53	25,33	- 1,20	- 360
40 000	31,12	29,95	- 1,17	- 468
50 000	34,56	33,53	- 1,03	- 515
60 000	36,85	35,91	- 0,94	- 564
70 000	38,64	37,62	- 1,02	- 714
80 000	40,85	39,83	- 1,02	- 816
90 000	42,49	41,59	- 0,90	- 810
100 000	43,70	42,84	- 0,86	- 860
110 000	44,66	43,83	- 0,83	- 913
120 000	45,45	44,65	- 0,80	- 960

Höjning av grundavdraget

En höjning av grundavdraget lindrar skattegraden för förmånsinkomst med cirka 1—8 procentenheter i inkomstintervallet cirka 1 500—11 000 euro per år. Lättnaden är som störst vid en årsinkomst om cirka 2 200 euro. En höjning av avdraget lindrar skattegraden för löneinkomst med cirka 1—4 procentenheter i inkomstintervallet cirka 2 500—16 000 euro per år. Lättnaden är som störst vid en årsinkomst om cirka 4 500 euro. En höjning av avdraget lindrar skattegraden för pensionsinkomst med cirka 1—2 procentenheter i inkomstintervallet 9 500—15 000 euro per år. Lättnaden är som störst vid en årsinkomst om cirka 9 600 euro. En höjning av grundavdraget minskar avkastningen från inkomstskatten med uppskattningsvis 195 miljoner euro, varav cirka 40 procent riktar sig till mottagare av pensionsinkomst, cirka 40 procent till mottagare av löneinkomst och cirka 20 till andra, exempelvis mottagare av förmånsinkomst.

Ändring av skattegrunderna för pensionsinkomster

Ändringen av skattegrunderna för pensionsinkomster sänker skatteinkomsterna med sammanlagt cirka 100 miljoner euro. Statens andel av minskningen är cirka 30 miljoner euro, kommunernas cirka 65 miljoner euro, församlingarnas cirka 2 miljoner euro och Folkpensionsanstaltens cirka 3 miljoner euro. Efter ändringen uppgår skattegraden för pensionsinkomst till högst skattegraden för löntagare, när skattegraden för en pensionstagare jämförs med skattegraden för en 53 år fylld löntagare.

Vid sidan av att koefficienten för beräkning av beloppet av pensionsinkomstavdraget vid statsbeskattningen höjs och minskningsprocenten för pensionsinkomstavdraget vid kommunalbeskattningen sänks sjunker beskattningen av pensionsinkomst till följd av de i propositionen föreslagna lindringarna i inkomstskatteskalen samt höjningen av grundavdraget. Å andra sidan skärps beskattningen av pensionärer till följd av att sjukförsäkringens sjukvårdspremie stiger. En höj-

ning av den lägsta inkomstgränsen på statens inkomstskatteskala gör att pensionsinkomst-avdraget vid statsbeskattningen sjunker. Höjning av koefficienten för beräkning av avdraget höjer avdraget men inte lika mycket som höjning av den lägsta gränsen på skalan minskar det. Som samverkan av åtgärderna minskar pensionsinkomst-avdraget jämfört med nivån år 2009. Beskattningen av pensionsinkomst lindras på de flesta inkomstnivåerna men på vissa inkomstnivåer skärps

beskattningen något till följd av de ovan nämnda ändringarna. Tabellen nedan visar i sammanfattning hur förslagen till ändring av inkomstskattegrunderna för 2010 i denna proposition sammanlagt påverkar skattegraden för pensionsinkomst på olika inkomstnivåer. I kalkylerna har använts de genomsnittliga skatteprocenterna vid kommunalbeskattning och kyrklig beskattning år 2009 samt sjukvårdspremierna.

Pensionsinkomstens skattegrad, %

Pensionsinkomst euro/år	Grunderna år 2008	Grunderna år 2009	Ändring %-enhet	Ändring i skattemängd euro/år
5 000	0	0	0	0
10 000	3,97	1,84	- 2,13	- 213
20 000	20,55	19,79	- 0,76	- 152
30 000	25,72	25,74	- 0,02	6
40 000	31,60	30,53	- 1,07	- 428
50 000	33,95	32,99	- 0,96	- 480
60 000	35,52	34,64	- 0,88	- 528
70 000	37,31	36,25	- 1,06	- 742
80 000	39,13	38,14	- 0,99	- 792
90 000	40,55	39,61	- 0,94	- 846
100 000	41,68	40,79	- 0,89	- 890
110 000	42,61	41,75	- 0,86	- 946
120 000	43,38	42,55	- 0,83	- 996

3.2 Kapitalinkomstandelen av företagsinkomst som ska fördelas och av beskattningssammanslutningens inkomstandel

Ändringen räknas sänka avkastningen från inkomstskatten till staten med cirka 25 miljoner euro och höja kommunernas skatteinkomster med cirka 10 miljoner euro, församlingarnas skatteinkomster med cirka 1 miljon euro och Folkpensionsanstaltens avkastning av sjukvårdspremie cirka 1 miljon euro.

3.3 Skattefria överlåtelsevinster

Åren 2004—2008 har staten förvärvat totalt cirka 39 000 hektar i naturvårdslagen avsedda skyddsområden till ett sammanlagt värde av cirka 77,2 miljoner euro. Till följd av den föreslagna skattefriheten minskar

skatteinkomsterna med uppskattningsvis 1 miljon euro.

3.4 Personalbiljett

Enligt uppgifter i arbetsgivarnas årsdeklarationer utnyttjade cirka 43 000 arbetstagare systemet med personalbiljett 2008. Cirka 770 arbetsgivare tillhandahöll personalbiljetter för sina anställda. Utgående från det nuvarande antalet användare beräknas den föreslagna ändringen sänka avkastningen från inkomstskatten till staten, kommunalskatten, kyrkoskatten och sjukförsäkringens sjukvårdspremie med sammanlagt uppskattningsvis 1,5 miljoner euro. Om man antar att antalet användare fördubblas, dvs. stiger till cirka 86 000, minskar avkastningen från skatteinkomsterna med knappt 4 miljoner euro och i en situation med 150 000 användare minskar avkastningen med knappt 7 mil-

joner euro. Om antalet arbetstagare som utnyttjar personalbiljetten stiger till 250 000, uppgår de förlorade skatteintäkterna enligt uppskattning till över 11 miljoner euro, men en så stor ökning i antalet användare verkar inte sannolik.

När det gäller personalbiljetter räknar man för närvarande med en sådan fördelning att 90 procent utnyttjar biljetten för stadstrafik, 5 procent för regiontrafik och 5 procent för längre arbetsresor. Den i propositionen föreslagna ändringen beräknas medföra att personalbiljetten utnyttjas i ökande grad för resor utanför staden. I fortsättningen räknar man med en sådan fördelning att 60 procent utnyttjar biljetten för stadstrafik, 20 procent för regiontrafik och 20 procent för längre arbetsresor.

3.5 Anställningslån

Sänkningen av de allmänna marknadsräntorna har sedan början av 2009 lett till en situation där de räntor kreditinstituten erbjudit sina kunder ofta varit lägre än de räntor som tillämpats på lån till anställda. Under andra halvan av året har situationen återgått till det normala. Den föreslagna regleringen påverkar inte beloppet av skatteförmånen i någon högre grad, varför propositionen inte medför några betydande ekonomiska konsekvenser. Propositionen klarlägger dock rättsläget.

3.6 Kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen

Avsikten med propositionen är att oaktat högsta förvaltningsdomstolens avgörande (HFD 2008:9) bibehålla nuvarande beskattningspraxis med de motiveringar som anförts under punkt 2.8. Propositionen medför således inte några betydande ekonomiska konsekvenser och inverkar inte heller på nu rådande beskattningspraxis. Propositionen förenklar dock beskattningen.

3.7 Obligatoriska pensionsförsäkringar

Antalet försäkrade stipendiater som avses i lagen om pension för lantbruksföretagare uppgår till cirka 1 200 och enligt uppskattning kommer antalet försäkrade stipendiater

att stiga till cirka 3 000 mot slutet av året. Den genomsnittliga årsarbetsinkomsten för en stipendiat är cirka 18 000 euro. Med nu gällande premieprocentsatser uppgår försäkringskostnaderna till cirka 1 970 euro per år. På grund av detta kommer skatteinkomsterna till följd av ändringen att minska med uppskattningsvis 1 miljon euro.

3.8 Ändringar som gäller räntor

2008 uppgick det belopp som inflyter av skattetillägg och förseningsräntor till cirka 97 miljoner euro, varav statens andel var cirka 63 miljoner euro och övriga skattetagares andel cirka 34 miljoner euro. Till följd av sänkningen av referensräntan sjunker förseningsräntan 2010 till 8 procent, vilket också utan den nu föreslagna ändringen minskar det belopp som inflyter av förseningsräntorna. Enligt uppgifter från Skatteförvaltningen gör företagets tilltagande betalningssvårigheter att den sammanlagda mängden betalningsarrangemang och skatteuppskov ökar i fråga om både antal och eurobelopp. Av den anledningen behöver det belopp som inflyter i form av skattetillägg och förseningsräntor nödvändigtvis inte minska trots nedgången i räntenivån. Det är dock vanskligt att uppskatta de belopp som kommer att inflyta. Genom den föreslagna sänkningen av förseningsräntan med 1 procentenhet beräknas det totala belopp som inflyter sjunka med cirka 10 miljoner euro, varav statens andel uppskattas till cirka 6 miljoner euro, kommunernas andel till cirka 3 miljoner euro, församlingarnas andel till knappt 0,5 miljoner euro och Folkpensionsanstaltens andel till cirka 0,5 miljoner euro.

3.9 Konsekvenser för kommunernas skatteinkomster och avkastningen från sjukförsäkringens sjukvårdspremie

Till följd av de föreslagna ändringarna i skattegrunderna minskar kommunernas skatteinkomster med sammanlagt cirka 373 miljoner euro. Regeringen har för avsikt att överlämna en särskild proposition med för-

slag till hur kommunerna ska kompenseras via statsandelssystemet för bortfallet av skatteinkomster till följd av de ändrade skattegrunderna. De föreslagna ändringar säks församlingarnas skatteintäkter sammanlagt cirka 20 miljoner euro.

De föreslagna ändringarna i grunderna för beskattningen minskar avkastningen från sjukförsäkringens sjukvårdspremie. De belopp som inflyter av sjukvårdspremien beräknas minska med cirka 30 miljoner euro. Procentsatsen för sjukvårdspremien bestäms enligt 18 kap. i sjukförsäkringslagen så, att intäkterna av premien täcker hälften av kostnaderna för sjukförsäkringen. Storleken på sjukvårdspremien bestäms årligen genom lag.

Dessutom säkning av dröjsmålsräntor ska minska räntainkomster uppskattningsvis cirka 10 miljoner euro år 2010. Av detta ska kommunernas andel vara cirka 3 miljoner euro, församlingarnas andel cirka 0,5 euro och Folkpensionsanstaltens andel cirka 0,5 miljoner euro.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet.

Förslagen som rör personalbiljetter grundar sig på den promemoria som arbetsgruppen för förnyelse av systemet med personalbiljetter för kollektivtrafik lämnat i juni 2009 och den fortsatta beredningen utifrån de där ingående förslagen.

Förslagen gällande befrielse från skatt på vinst av överlåtelse av fast egendom till naturskyddsområde har beretts i samarbete med miljöministeriet.

Propositionen har behandlats av delegationen för kommunal ekonomi och kommunalförvaltning.

5 Samband med andra propositioner

Propositionen har samband med budgetpropositionen för 2010 och avses bli behandlad i samband med den.

6 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft vid ingången av 2010. Ändringen av lagen om skattetillegg och förseningsränta samt 32 § 2 mom. i skattekontolagen föreslås vara i kraft t.o.m. den 31 december 2010.

Lagen om inkomstskatteskalen för 2010 tillämpas på beskattningen för 2010. De övriga lagarna tillämpas första gången vid beskattningen för 2010. 67 §, 93 § 5 mom. och 96 § 5 mom. i inkomstskattelagen tillämpas dock första gången redan vid beskattningen för 2009. Bestämmelserna i 6 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter om att uppgifterna om jämförelsevärdena för aktier och beskattningsvärdet för andelar ska vara offentliga tillämpas på uppgifternas offentlighet redan för skatteåret 2006, eftersom uppgifterna har varit offentliga redan före 2006 under den tid för mögenhetsskattelagen var i kraft. De bestämmelser, som gäller minimibelopp för räntan ska tillämpas på räntan av 0,5 procentenhet som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010. Bestämmelser i lagen om skattetillegg och förseningsränta om skattetillegg och förseningsränta och dröjsmålsränta i 32 § 2 mom. i skattekontolagen samt försummelseavgift i 22 a § 6 mom. i lagen om beskattningsförfarande tillämpas på räntan som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010 till den 31 december 2010.

Med stöd av det som anförs ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslag***1.****Lag****om inkomstskatteskalen för 2010**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 § Vid beskattningen för 2010 fastställs den inkomstskatt för förvärvsinkomst som enligt inkomstskattelagen (1535/1992) ska betalas till staten i enlighet med en progressiv inkomstskatteskala enligt följande:

2 § Denna lag träder i kraft den 20 .

Beskattningsbar förvärvsinkomst, euro	Skatt vid nedre gränsen, euro	Skatt på den del av inkomsten som överskrider den nedre gränsen, %
15 200 — 22 600	8	6,5
22 600 — 36 800	489	17,5
36 800 — 66 400	2 974	21,5
66 400 —	9 338	30,0

2.

Lag**om ändring av inkomstskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) 131 § 6 mom., sådant det lyder i lag 716/2004,
ändras 15 § 1 mom., 38 § 1 mom., 39 § 1 och 3 mom., 64 § 2 mom., 67 §, 100 § 2 mom., 101 § 2 mom., 106 § samt 125 § 2 mom.,
 av dem 38 § 1 mom. och 39 § 1 mom. sådana de lyder i lag 716/2004, 64 § 2 mom. i lag 1128/2005, 67 § i lag 1020/1998, 100 § 2 mom., 101 § 2 mom. och 125 § 2 mom. i lag 946/2008 samt 106 § i lag 858/2005, och
fogas till 48 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 896/2001, en ny 4 punkt, till 93 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 946/2008, ett nytt 5 mom. samt till 96 §, sådan den lyder i lagarna 772/2004 och 1115/2005, ett nytt 5 mom. som följer:

15 §

Beskattningsav beskattningssammanslutningar och deras delägare

Beskattningsavammanslutningar är inte särskilda skattskyldiga. För en sådan sammanslutning skall dock fastställas nettoinkomsten eller den negativa nettoinkomsten av jordbruket och nettoinkomsten eller den negativa nettoinkomsten av annan verksamhet.

nas kapitalinkomstandelen enligt den nettoförmögenhet som vid utgången av skatteåret hörde till näringsverksamheten eller jordbruket. På yrkande som den skattskyldige eller företagarmakar framställer innan beskattningen för skatteåret har slutförts betraktas den företagsinkomst som ska fördelas likväl i sin helhet som förvärvsinkomst, om inte något annat följer av 2 mom.

39 §

38 §

Kapitalinkomstandelen av företagsinkomst som ska fördelas

Företagsinkomst enligt 30 § som ska fördelas betraktas såsom kapitalinkomst upp till ett belopp som motsvarar en 20 procents årlig avkastning på den nettoförmögenhet som vid utgången av det föregående kalenderåret hörde till näringsverksamheten eller jordbruket. På yrkande som den skattskyldige eller företagarmakar framställer innan beskattningen för skatteåret har slutförts betraktas såsom kapitalinkomstandel av den företagsinkomst som ska fördelas likväl ett belopp som motsvarar en 10 procents årlig avkastning. Har den skattskyldige under skatteåret inlett näringsverksamhet eller jordbruk, räknas kapitalinkomstandelen enligt den nettoförmögenhet som vid utgången av skatteåret hörde till näringsverksamheten eller jordbruket. På yrkande som den skattskyldige eller företagarmakar framställer innan beskattningen för skatteåret har slutförts betraktas såsom kapitalinkomstandel av den företagsinkomst som ska fördelas likväl ett belopp som motsvarar en 10 procents årlig avkastning. På yrkande som delägaren framställer innan beskattningen för skatteåret har slutförts betraktas såsom kapitalinkomstandel likväl ett belopp som motsvarar en 10 procents årlig avkastning. På yrkande som delägaren framställer innan beskattningen för skatteåret har slutförts betraktas inkomstandel från jordbruk för delägare i

Kapitalinkomstandelen av inkomstandel för delägare i beskattningssammanslutningar

En fysisk persons och ett dödsbos andel av en beskattningssammanslutnings nettoinkomst av jordbruk betraktas efter avdrag av delägarens ränteutgifter för sammanslutningens jordbruk och delägarens för tidigare skatteår fastställda förluster av sammanslutningens jordbruk såsom kapitalinkomst upp till ett belopp som motsvarar en 20 procents årlig avkastning på delägarens andel av sammanslutningens förmögenhet. På yrkande som delägaren framställer innan beskattningen för skatteåret har slutförts betraktas såsom kapitalinkomstandel likväl ett belopp som motsvarar en 10 procents årlig avkastning. På yrkande som delägaren framställer innan beskattningen för skatteåret har slutförts betraktas inkomstandel från jordbruk för delägare i

beskattningssammanslutning likväl i sin helhet som förvärvsinkomst.

En fysisk persons och ett dödsbos andel av en beskattningssammanslutnings annan inkomst än av jordbruk betraktas som kapitalinkomst.

48 §

Skattefria överlåtelsevinster

Vinst som erhållits vid överlåtelse av egendom är inte skattepliktig inkomst, om den skattskyldige överlåter

4) fast egendom till staten eller statligt affärsverk för sådana naturskyddsområden som avses i naturvårdslagen (1096/1996).

64 §

Naturaförmåner

En personlig kollektivtrafikbiljett som arbetsgivaren ger arbetstagaren för resor mellan bostaden och arbetsplatsen är skattefri inkomst till ett värde av högst 200 euro. Dessutom är biljetten skattefri inkomst till den del förmånen överstiger 600 euro, dock inte högre än till 3 400 euro.

67 §

Anställningslån

Såsom skattepliktig förvärvsinkomst betraktas ränteförmåner i samband med lån som erhållits på grundval av anställning, till den del den årliga räntan på lånet är lägre än referensräntan, om räntan på lånet är bunden till den referensränta som allmänt tillämpas på marknaden. Om räntan på lånet inte är bunden till referensräntan betraktas ränteförmånen som skattepliktig förvärvsinkomst, till den delen den årliga räntan på lånet är lägre än 12 månaders euriborrränta den första dagen av året.

93 §

Kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen

Den som bedriver jordbruk, affärsidkare eller yrkesutövare, delägare i näringsammanslutning eller annan sammanslutning samt delägare i aktiebolag eller annat samfund får från sin förvärvsinkomst dra av kostnaderna för resor mellan bostaden och en arbetsplats belägen inom företaget såsom ovan föreskrivs.

96 §

Obligatoriska försäkringspremier

Dessutom har en 1 a § i lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) avsedd stipendiat rätt att från sin nettoförvärvsinkomst dra av premien för den obligatoriska grupplivförsäkringen enligt nämnda lag samt olycksfallsförsäkringspremien enligt lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare.

100 §

Pensionsinkomstavdrag vid statsbeskattningen

Fullt pensionsinkomstavdrag räknas ut så att det från full folkpension som har multiplicerats med talet 3,78 dras av den minsta beskattningsbara inkomsten enligt den progressiva inkomstskatteskalen, varefter återstoden avrundas till följande hela tio euro.

101 §

Pensionsinkomstavdrag vid kommunalbeskattningen

Fullt pensionsinkomstavdrag räknas så att beloppet av full folkpension multipliceras

med 1,37, varefter produkten minskas med 1 480 euro och resten avrundas uppåt till följande hela tio euro. Pensionsinkomstavdraget får dock inte överstiga pensionsinkomstens belopp. Är den skattskyldiges nettoförvärsinkomst större än fullt pensionsinkomstavdrag, minskas avdraget med 56 procent av det överskjutande beloppet.

106 §

Grundavdrag vid kommunalbeskattningen

Om en skattskyldig fysisk person har en nettoförvärsinkomst som efter de ovan nämnda avdragen inte överstiger 2 200 euro, ska från denna dras av detta inkomstbelopp. Om nettoförvärsinkomstens belopp efter de nämnda avdragen överstiger fullt grundavdrag, ska avdraget minskas med 20 procent av den överskjutande inkomsten.

125 §

Arbetsinkomstavdrag

Avdraget utgör 5,2 procent av det belopp varmed de inkomster som avses i 1 mom. överstiger 2 500 euro. Avdraget är dock högst 650 euro. När den skattskyldiges nettoförvärsinkomst överstiger 33 000 euro, minskar avdraget med 1,2 procent av det belopp med vilket nettoförvärsinkomsten överstiger 33 000 euro. Avdraget görs före andra avdrag från inkomstskatten.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2010, dock så att 67 §, 93 § 5 mom. och 96 § 5 mom. tillämpas redan vid beskattningen för 2009.

3.

Lag**om ändring av lagen om beskattningsförfarande och temporär ändring av 22 a §**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om beskattningsförfarande av den 18 december 1995 (1558/1995) 23 a § 6 mom., 40 § 2 mom., 43 § 2 mom., 59 § och 77 § 5 mom. samt temporärt 22 a § 6 mom.,

sådana de lyder, 22 a § 6 mom. och 23 a § 6 mom. i lag 565/2004, 40 § 2 mom. och 43 § 2 mom. i lag 345/2002 samt 59 § och 77 § 5 mom. i lag 1079/2005, som följer:

22 a §

Försummelseavgift

—————
Försummelseavgiften är inte en avdragbar utgift i beskattningen. Försummelseavgiften redovisas till staten. På en debiterad och obetald försummelseavgift som har förfallit till betalning uppbärs en årlig ränta som motsvarar den i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982) avsedda dröjsmålsräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga minskad med en procentenhet. Räntan på obetald försummelseavgift är inte avdragbar vid inkomstbeskattningen.

23 a §

Sökande av ändring

—————
Om försummelseavgift återbärs med anledning av överklagande, ska på återbäringen räknat från betalningsdagen till återbetalningsdagen betalas ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Räntan är dock minst 0,5 procent. Ränta på åter-

bäring är inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

40 §

Samfundsränta

—————
Om den skatt som har påförts ett samfund eller en samfällid förmån understiger de förskott som räknas som betalning för skatten, räknas samfundsränta på den skillnad som ska återbäras (*samfundsränta som återbärs*). Den samfundsränta som återbärs motsvarar den i 1 mom. avsedda referensräntan minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent.

43 §

Kvarskatteränta och återbäringsränta

—————
Kvarskatteräntan och återbäringsräntan motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent. Till den del kvarskatten överstiger 10 000 euro,

motsvarar kvarskatteräntan dock referensräntan förhöjd med två procentenheter.

59 §

Rättelse av beskattningen i fråga om dödsbon

Om den skattskyldige har avlidit skall rättelse av beskattningen avse dödsboet. Den rättelse av beskattningen som avses i 56 § 4 mom. ska då göras inom två år från utgången av det kalenderår under vilket boupteckningen har getts till Skatteförvaltningen.

77 §

Räkande av ränta i ändringssituationer

—————
Kvarkatteräntan är i en ändringssituation lika stor som vad som föreskrivs i 43 § 2 mom. till utgången av den andra månaden efter slutförandet av den skattskyldiges beskattning. För tiden därefter är kvarkatteräntan den i 12 § i räntelagen avsedda referens-

räntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent. Den samfundsränta som ska betalas är i en ändringssituation lika stor som vad som föreskrivs i 40 § 1 mom. till utgången av den andra månaden efter slutförandet av den skattskyldiges beskattning. För tiden därefter är samfundsräntan den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent.

—————
Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 22 a § 6 mom. gäller till och med den 31 december 2010.

Lagen tillämpas första gången på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010. Lagens 22 a § 6 mom. tillämpas dock på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010 till den 31 december 2010. Bestämmelsen i lagens 59 § om tidsfristen för rättelse av beskattning tillämpas första gången vid beskattningen för 2006.

4.

Lag**om ändring av 6 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 6 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter av den 30 december 1999, sådan den lyder i lagarna 1154/2005 och 1156/2005, som följer:

6 §

*Offentliga fastighetsbeskattningsuppgifter
och vissa andra offentliga beskattningsupp-
gifter*

Offentliga beskattningsuppgifter är:

1) fastighetsbeteckning, den kalkylerade fastighetsskatten för en fastighet samt den fastighetsskattskyldiges namn,

2) jämförelsevärdet för aktier i bolag som inte är offentligt noterade enligt 5 § i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005) samt det av Skatteförvaltningen fastställda beskattningsvärdet för till jordbruket hörande andelar i andelslag enligt 26 § 2 mom. i nämnda lag,

3) namnet på samfund som beviljats skattelättnader med stöd av lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund

(680/1976) samt uppgift om vilka skatteår skattelättnaden gäller,

4) namnet på ett bolag som godkänts som tonnageskattskyldigt med stöd av tonnageskattelagen (476/2002), när tonnageskatteperioden börjat samt återkallandet av godkännande.

En uppgift som avses i 1 mom. 1 punkten är offentlig sådan den är när beskattningen slutförs och blir offentlig när fastighetsbeskattningen har slutförts. En uppgift som avses i 1 mom. 2 punkten är offentlig sådan den är när beskattningen slutförs och uppgiften blir offentlig när samfundets beskattning har slutförts.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på uppgifter om beskattningen för skatteåret 2006.

5.**Lag****om ändring av 39 § i lagen om påförande av accis**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 39 § i lagen om påförande av accis av den 29 december 1994 (1469/1994), sådan den lyder i lag 569/2004, som följer:

39 §

Tullmyndigheten ska utan ansökan och utan dröjsmål till den accisskyldige betala accis som denne har betalat till ett för stort belopp. Återbärs accis till följd av accisrättelse eller besvär, betalas ränta på återbäringsbeloppet. Räntan beräknas som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent. Räntan räknas från accisens betalningsdag. Ränta betalas inte på återbäringsbelopp under 17 euro. Ränta på återbäring utgör inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

Vid återkrav av accis som återburits till ett för stort belopp uppbärs ränta. Räntan beräk-

nas som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent. Räntan räknas från den dag då accis återburits till ett för stort belopp till den förfallodag som bestäms för återkravet, sistnämnda dag medräknad. Ränta uppbärs inte på återkravsbelopp under 17 euro. Den uppburna räntan utgör inte avdragbar utgift vid inkomstbeskattningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010.

6.

Lag**om ändring av 10 och 11 § i lagen om återbäring av accis på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 10 § 3 mom. och 11 § 4 mom. i lagen om återbäring av accis på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket av den 21 juli 2006 (603/2006) som följer:

10 §

Rättelse till sökandens nackdel

—————
Ränta tas ut på belopp som debiteras till följd av rättelse eller sökande av ändring. Räntan räknas från den första dagen i månaden efter den betalningsmånad som anges i beslutet om accisåterbäring till den förfallodag som bestäms för återkravet, sistnämnda dag medräknad. Räntan motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent.

11 §

Rättelseyrkande

—————
Ränta betalas på belopp som återbärs till förlj av rättelse. Räntan räknas från den första dagen i månaden efter den månad då accisåterbäringen betalades till återbäringsdagen. Räntan motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, dock minst 0,5 procent.

—————
Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010.

7.

Lag**om ändring av 20 § i banskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 20 § i banskattelagen av den 27 juni 2003 (605/2003) som följer:

20 §

Ränta på återbäring

Om banskatt återbärs med anledning av rättelse av debiteringen eller sökande av ändring, skall på återbäringen betalas ränta enligt

lagen om skatteuppbörd (609/2005) från betalningsdagen till återbetalningsdagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010.

8.

Lag**om ändring av 28 § i lagen om farledsavgift**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 28 § 1 mom. i lagen om farledsavgift av den 22 december 2005 (1122/2005) som
följer:

28 §

Ränta på återbäring

som föregår kalenderåret i fråga, dock minst
0,5 procent. Räntan räknas från betalnings-
dagen.

Återbärs farledsavgift till följd av avgifts-
rättelse eller besvär, betalas ränta på återbä-
ringsbeloppet. Räntan beräknas som en årlig
ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen
avsedda referensräntan för den halvårsperiod

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas på räntor som ska beräk-
nas för tiden från och med den 1 januari
2010.

9.

Lag**om ändring av 39 § i tullagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 39 § 2 mom. i tullagen av den 29 december 1994 (1466/1994), sådant det lyder i lag 570/2004 som följer:

39 §

Har tull återbetalts till följd av ansökan om återbetalning av tull som avses i artikel 236 i kodexen eller till följd av besvär, betalas ränta på återbetalningsbeloppet. Räntan beräknas som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent. Ränta räknas från den dag då ansökan om återbetalning av tull eller besvär gjordes anhängig eller, om tullen betalats först efter nämnda tidpunkter, från betalningsdagen till den dag

då beloppet återbetalas. Har det i ett ärende som avses i besvären tidigare inlämnats en ansökan om återbetalning av tull och har denna ansökan avslagits, räknas räntan från den dag då ansökan gjordes anhängig. Ränta betalas inte på återbetalning av tull under 17 euro. Ränta på återbetalning utgör inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010.

10.

Lag**om ändring av 22 § i lagen om skatteuppbörd**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 22 § i lagen om skatteuppbörd av den 5 augusti 2005 (609/2005) som följer:

22 §

Räntesats vid betalning av återbäring

Ska ränta enligt lag betalas på skatteåterbäring räknas den, om inte något annat föreskrivs i respektive skattelag, som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad

med två procentenheter. Räntan är dock minst 0,5 procent. Räntan på återbäringen är inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010.

11.

Lag**om ändring av 31 § och temporär ändring av 32 § i skattekontolagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 31 § 3 mom. och temporärt 32 § 2 mom. i skattekontolagen av den 7 augusti 2009 (604/2009) som följer:

31 §

Krediteringsränta

Krediteringsräntan motsvarar den referensränta som avses i 12 § i räntelagen (633/1982) för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent.

32 §

Dröjsmålsränta

Dröjsmålsräntan motsvarar den referensränta som avses i 12 § i räntelagen för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga ökad med sex procentenheter.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagens 32 § 2 mom. gäller till och med den 31 december 2010.
Lagens 31 § 3 mom. tillämpas på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010.
Lagens 32 § 2 mom. tillämpas på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010 till den 31 december 2010.

12.

Lag**om temporär ändring av 2 och 4 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras temporärt 2 § 1 mom. och 4 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta av den 18 december 1995 (1556/1995), sådana de lyder i lag 346/2002, som följer:

2 §

Skattetillägg

Om skatt, som ska betalas på eget initiativ, lämnats obetald eller om betalningen fördröjts samt i samband med verkställandet av efterbeskattning beräknas ett skattetillägg på skatten. Skattetillägget motsvarar den i 12 § räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sex procentenheter, sammanlagt dock minst tre euro.

4 §

Förseningsränta

På debiterad och obetald skatt som förfallit till betalning beräknas en förseningsränta som motsvarar den i 12 § räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sex procentenheter, sammanlagt dock minst tre euro.

Denna lag träder i kraft den 2010 och gäller till och med den 31 december 2010.

Lagen tillämpas på räntör som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010 till den 31 december 2010.

Helsingfors den 15 september 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Jyrki Katainen*

2.

Lag**om ändring av inkomstskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) 131 § 6 mom., sådant det lyder i lag 716/2004,
ändras 15 § 1 mom., 38 § 1 mom., 39 § 1 och 3 mom., 64 § 2 mom., 67 §, 100 § 2 mom., 101 § 2 mom., 106 § samt 125 § 2 mom.,
 av dem 38 § 1 mom. och 39 § 1 mom. sådana de lyder i lag 716/2004, 64 § 2 mom. i lag 1128/2005, 67 § i lag 1020/1998, 100 § 2 mom., 101 § 2 mom. och 125 § 2 mom. i lag 946/2008 samt 106 § i lag 858/2005, och
fogas till 48 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 896/2001, en ny 4 punkt, till 93 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 946/2008, ett nytt 5 mom. samt till 96 §, sådan den lyder i lagarna 772/2004 och 1115/2005, ett nytt 5 mom. som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

15 §

15 §

*Beskattning av beskattningssammanslutningar och deras delägare**Beskattning av beskattningssammanslutningar och deras delägare*

Beskattningssammanslutningar är inte särskilda skattskyldiga. För en sådan sammanslutning skall dock fastställas nettoinkomsten eller den negativa nettoinkomsten av jordbruket och nettoinkomsten eller den negativa nettoinkomsten av annan verksamhet. *Den nettoinkomst av skogsbruket som avses i 11 § inkomstskattelagen för gårdsbruk skall också fastställas särskilt.*

Beskattningssammanslutningar är inte särskilda skattskyldiga. För en sådan sammanslutning skall dock fastställas nettoinkomsten eller den negativa nettoinkomsten av jordbruket och nettoinkomsten eller den negativa nettoinkomsten av annan verksamhet.

38 §

38 §

*Kapitalinkomstandelen av företagsinkomst som skall fördelas**Kapitalinkomstandelen av företagsinkomst som ska fördelas*

Företagsinkomst enligt 30 § som skall fördelas betraktas såsom kapitalinkomst upp till ett belopp som motsvarar en 20 procents årlig avkastning på den nettoförmögenhet som vid utgången av det föregående skatteåret hörde till näringsverksamheten eller jordbruket. På yrkande som den skattskyldige eller företa-

Företagsinkomst enligt 30 § som ska fördelas betraktas såsom kapitalinkomst upp till ett belopp som motsvarar en 20 procents årlig avkastning på den nettoförmögenhet som vid utgången av det föregående kalenderåret hörde till näringsverksamheten eller jordbruket. På yrkande som den skattskyldige eller före-

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

garmakar framställer innan beskattningen för skatteåret har slutförts betraktas såsom kapitalinkomstandel av den företagsinkomst som skall fördelas likväl ett belopp som motsvarar en 10 procents årlig avkastning. Har den skattskyldige under skatteåret inlett näringsverksamhet eller jordbruk, räknas kapitalinkomstandelen enligt den nettoförmögenhet som vid utgången av skatteåret hörde till näringsverksamheten eller jordbruket.

tagarmakar framställer innan beskattningen för skatteåret har slutförts betraktas såsom kapitalinkomstandel av den företagsinkomst som ska fördelas likväl ett belopp som motsvarar en 10 procents årlig avkastning. Har den skattskyldige under skatteåret inlett näringsverksamhet eller jordbruk, räknas kapitalinkomstandelen enligt den nettoförmögenhet som vid utgången av skatteåret hörde till näringsverksamheten eller jordbruket. *På yrkande som den skattskyldige eller företagarmakar framställer innan beskattningen för skatteåret har slutförts betraktas den företagsinkomst som ska fördelas likväl i sin helhet som förvärvsinkomst, om inte något annat följer av 2 mom.*

39 §

39 §

*Kapitalinkomstandelen av inkomstandel för delägare i beskattningssammanslutningar**Kapitalinkomstandelen av inkomstandel för delägare i beskattningssammanslutningar*

En fysisk persons och ett dödsbos andel av en beskattningssammanslutnings nettoinkomst av jordbruk betraktas efter avdrag av delägarrens ränteutgifter för sammanslutningens jordbruk och delägarrens för tidigare skatteår fastställda förluster av sammanslutningens jordbruk såsom kapitalinkomst upp till ett belopp som motsvarar en 20 procents årlig avkastning på delägarrens andel av sammanslutningens förmögenhet. På yrkande som delägaren framställer innan beskattningen för skatteåret har slutförts betraktas såsom kapitalinkomstandel likväl ett belopp som motsvarar en 10 procents årlig avkastning.

En fysisk persons och ett dödsbos andel av en beskattningssammanslutnings nettoinkomst av jordbruk betraktas efter avdrag av delägarrens ränteutgifter för sammanslutningens jordbruk och delägarrens för tidigare skatteår fastställda förluster av sammanslutningens jordbruk såsom kapitalinkomst upp till ett belopp som motsvarar en 20 procents årlig avkastning på delägarrens andel av sammanslutningens förmögenhet. På yrkande som delägaren framställer innan beskattningen för skatteåret har slutförts betraktas såsom kapitalinkomstandel likväl ett belopp som motsvarar en 10 procents årlig avkastning. *På yrkande som delägaren framställer innan beskattningen för skatteåret har slutförts betraktas inkomstandel från jordbruk för delägare i beskattningssammanslutning likväl i sin helhet som förvärvsinkomst.*

En fysisk persons och ett inhemskt dödsbos andel av annan inkomst för en beskattningssammanslutning än jordbruksinkomst betraktas som kapitalinkomst. *En andel av sammanslutningens nettoinkomst av skogsbruk enligt 11 § inkomstskattelagen för gårdsbruk anses dock som förvärvsinkomst.*

En fysisk persons och ett dödsbos andel av en beskattningssammanslutnings annan inkomst än av jordbruk betraktas som kapitalinkomst.

48 §

Skattefria överlåtelsevinster

Vinst som erhållits vid överlåtelse av egendom är inte skattepliktig inkomst, om den skattskyldige överlåter

48 §

Skattefria överlåtelsevinster

Vinst som erhållits vid överlåtelse av egendom är inte skattepliktig inkomst, om den skattskyldige överlåter

4) fast egendom till staten eller statligt af-färsverk för sådana naturskyddsområden som avses i naturvårdslagen (1096/1996).

64 §

Naturaförmåner

En personlig kollektivtrafikbiljett som arbetsgivaren ger arbetstagaren för resor mellan bostaden och arbetsplatsen värderas till 75 procent av biljettens gängse värde.

64 §

Naturaförmåner

En personlig kollektivtrafikbiljett som arbetsgivaren ger arbetstagaren för resor mellan bostaden och arbetsplatsen är *skattefri inkomst till ett värde av högst 200 euro. Dessutom är biljetten skattefri inkomst till den del förmånen överstiger 600 euro, dock inte högre än till 3 400 euro.*

67 §

Anställningslån

Såsom skattepliktig förvärvsinkomst betraktas ränteförmåner i samband med lån som erhållits på grundval av anställning, till den del den årliga räntan på lånet är lägre än den grundränta enligt 1 § lagen om vissa referensräntor (996/1998) som fastställs av vederbörande ministerium.

67 §

Anställningslån

Såsom skattepliktig förvärvsinkomst betraktas ränteförmåner i samband med lån som erhållits på grundval av anställning, till den del den årliga räntan på lånet är lägre än referensräntan, om räntan på lånet är *bunden till den referensränta som allmänt tillämpas på marknaden. Om räntan på lånet inte är bunden till referensräntan betraktas ränteförmånen som skattepliktig förvärvsinkomst, till den delen den årliga räntan på lånet är lägre än 12 månaders euriborränta den första dagen av året.*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

93 §

Kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen

93 §

Kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen

Den som bedriver jordbruk, affärsidkare eller yrkesutövare, delägare i näringsmanslutning eller annan sammanslutning samt delägare i aktiebolag eller annat samfund får från sin förvärvsinkomst dra av kostnaderna för resor mellan bostaden och en arbetsplats belägen inom företaget såsom ovan föreskrivs.

96 §

Obligatoriska försäkringspremier

96 §

Obligatoriska försäkringspremier

Dessutom har en 1 a § i lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) avsedd stipendiat rätt att från sin nettoförvärvsinkomst dra av premien för den obligatoriska grupplivförsäkringen enligt nämnda lag samt olycksfallsförsäkringspremien enligt lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare.

100 §

Pensionsinkomstavdrag vid statsbeskattningen

100 §

Pensionsinkomstavdrag vid statsbeskattningen

Fullt pensionsinkomstavdrag räknas ut så att det från full folkpension som har multiplicerats med talet 3,65 dras av den minsta beskattningsbara inkomsten enligt den progressiva inkomstskatteskalan, varefter återstoden avrundas till följande hela tio euro.

Fullt pensionsinkomstavdrag räknas ut så att det från full folkpension som har multiplicerats med talet 3,78 dras av den minsta beskattningsbara inkomsten enligt den progressiva inkomstskatteskalan, varefter återstoden avrundas till följande hela tio euro.

101 §

Pensionsinkomstavdrag vid kommunalbeskattningen

Fullt pensionsinkomstavdrag räknas så att beloppet av full folkpension multipliceras med 1,37, varefter produkten minskas med beloppet av fullt grundavdrag och resten avrundas uppåt till följande hela tio euro. Pensionsinkomstavdraget får dock inte överstiga pensionsinkomstens belopp. Är den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst större än fullt pensionsinkomstavdrag, minskas avdraget med 62 procent av det överskjutande beloppet.

101 §

Pensionsinkomstavdrag vid kommunalbeskattningen

Fullt pensionsinkomstavdrag räknas så att beloppet av full folkpension multipliceras med 1,37, varefter produkten minskas med 1 480 euro och resten avrundas uppåt till följande hela tio euro. Pensionsinkomstavdraget får dock inte överstiga pensionsinkomstens belopp. Är den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst större än fullt pensionsinkomstavdrag, minskas avdraget med 56 procent av det överskjutande beloppet.

106 §

Grundavdrag vid kommunalbeskattningen

Om en skattskyldig fysisk person har en nettoförvärvsinkomst som efter de ovan nämnda avdragen inte överstiger 1 480 euro, skall från denna dras av detta inkomstbelopp. Om nettoförvärvsinkomstens belopp efter de nämnda avdragen överstiger fullt grundavdrag, skall avdraget minskas med 20 procent av den överskjutande inkomsten.

106 §

Grundavdrag vid kommunalbeskattningen

Om en skattskyldig fysisk person har en nettoförvärvsinkomst som efter de ovan nämnda avdragen inte överstiger 2 200 euro, ska från denna dras av detta inkomstbelopp. Om nettoförvärvsinkomstens belopp efter de nämnda avdragen överstiger fullt grundavdrag, ska avdraget minskas med 20 procent av den överskjutande inkomsten.

125 §

Arbetsinkomstavdrag

Avdraget utgör 5,2 procent av det belopp varmed de inkomster som avses i 1 mom. överstiger 2 500 euro. Avdraget är dock högst 600 euro. När den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst överstiger 33 000 euro, minskar avdraget med 1,2 procent av det belopp med vilket nettoförvärvsinkomsten överstiger 33 000 euro. Avdraget görs före andra avdrag från inkomstskatten.

125 §

Arbetsinkomstavdrag

Avdraget utgör 5,2 procent av det belopp varmed de inkomster som avses i 1 mom. överstiger 2 500 euro. Avdraget är dock högst 650 euro. När den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst överstiger 33 000 euro, minskar avdraget med 1,2 procent av det belopp med vilket nettoförvärvsinkomsten överstiger 33 000 euro. Avdraget görs före andra avdrag från inkomstskatten.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

131 §

131 §

Beloppet av underskottsgottgörelse

Beloppet av underskottsgottgörelse

Med avvikelse från 1 mom. tillämpas maximumbeloppet av underskottsgottgörelse inte under skatteåren 2005—2009, till den del underskottsgottgörelsen beror på räntorna på skuld som en företagardelägare använt till förvärv av aktier eller på återbetalat delägarlån som med stöd av 54 c § är avdragbart. Med företagardelägare avses en delägare som enligt 1 d § i lagen om pension för arbetstagare inte anses stå i anställningsförhållande till bolaget i fråga. Räntan på skuld som använts till förvärv av aktier och återbetalt delägarlån dras av efter de kostnader för inkomstens förvärvande, förluster och räntor som avses i 60 § 2 mom.

(6 mom. upphävs)

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2010, dock så att 67 §, 93 § 5 mom. och 96 § 5 mom. tillämpas redan vid beskattningen för 2009.

3.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarande och temporär ändring av 22 a §

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen om beskattningsförfarande av den 18 december 1995 (1558/1995) 23 a § 6 mom., 40 § 2 mom., 43 § 2 mom., 59 § och 77 § 5 mom. samt temporärt 22 a § 6 mom., sådana de lyder, 22 a § 6 mom. och 23 a § 6 mom. i lag 565/2004, 40 § 2 mom. och 43 § 2 mom. i lag 345/2002 samt 59 § och 77 § 5 mom. i lag 1079/2005, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

22 a §

22 a §

Försummelseavgift

Försummelseavgift

Försummelseavgiften är inte en avdragbar

Försummelseavgiften är inte en avdragbar

utgift i beskattningen. Försummelseavgiften redovisas till staten. På en debiterad och obetald försummelseavgift som har förfallit till betalning uppbärs en årlig ränta som motsvarar den i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982) avsedda dröjsmålsräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga. Räntan på obetald försummelseavgift är inte avdragbar vid inkomstbeskattningen.

utgift i beskattningen. Försummelseavgiften redovisas till staten. På en debiterad och obetald försummelseavgift som har förfallit till betalning uppbärs en årlig ränta som motsvarar den i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982) avsedda dröjsmålsräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga *minskad med en procentenhet*. Räntan på obetald försummelseavgift är inte avdragbar vid inkomstbeskattningen.

23 a §

Sökande av ändring

Om försummelseavgift återbärs med anledning av överklagande, skall på återbäringen räknat från betalningsdagen till återbetalningsdagen betalas ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, *minskad med två procentenheter*. Ränta på återbäring är inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

Om försummelseavgift återbärs med anledning av överklagande, ska på återbäringen räknat från betalningsdagen till återbetalningsdagen betalas ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, *minskad med två procentenheter. Räntan är dock minst 0,5 procent*. Ränta på återbäring är inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

40 §

Samfundsränta

Om den skatt som har påförts ett samfund eller en samfällid förmån understiger de förskott som räknas som betalning för skatten, räknas samfundsränta på den skillnad som skall återbäras (*samfundsränta som återbärs*). Den samfundsränta som återbärs motsvarar den i 1 mom. avsedda referensräntan, *minskad med två procentenheter*.

Om den skatt som har påförts ett samfund eller en samfällid förmån understiger de förskott som räknas som betalning för skatten, räknas samfundsränta på den skillnad som ska återbäras (*samfundsränta som återbärs*). Den samfundsränta som återbärs motsvarar den i 1 mom. avsedda referensräntan *minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent*.

43 §

Kvarskatteränta och återbäringsränta

Kvarskatteräntan och återbäringsräntan motsvarar den i 12 § räntelagen avsedda re-

23 a §

Sökande av ändring

40 §

Samfundsränta

43 §

Kvarskatteränta och återbäringsränta

Kvarskatteräntan och återbäringsräntan motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda re-

Gällande lydelse

Föreslagna lydelse

rensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga minskad med två procentenheter. Till den del kvarskatten överstiger 10 000 euro, motsvarar kvarskatteräntan dock referensräntan förhöjd med två procentenheter.

ferensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga minskad med två procentenheter, *dock minst 0,5 procent*. Till den del kvarskatten överstiger 10 000 euro, motsvarar kvarskatteräntan dock referensräntan förhöjd med två procentenheter.

59 §

59 §

*Rättelse av beskattningen i fråga om dödsbon**Rättelse av beskattningen i fråga om dödsbon*

Om den skattskyldige har avlidit skall rättelse av beskattningen avse dödsboet. Beskattningen skall då rättas inom två år från utgången av det kalenderår under vilket bouppteckningen har getts in till skatteverket.

Om den skattskyldige har avlidit skall rättelse av beskattningen avse dödsboet. *Den rättelse av beskattningen som avses i 56 § 4 mom. ska* då göras inom två år från utgången av det kalenderår under vilket bouppteckningen har getts till *Skatteförvaltningen*.

77 §

77 §

*Räkande av ränta i ändringssituationer**Räkande av ränta i ändringssituationer*

Kvarskatteräntan är i en ändringssituation lika stor som vad som föreskrivs i 43 § 2 mom. till utgången av den andra månaden efter slutförandet av den skattskyldiges beskattning. För tiden därefter är kvarskatteräntan den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Den samfundsränta som skall betalas är i en ändringssituation lika stor som vad som föreskrivs i 40 § 1 mom. till utgången av den andra månaden efter slutförandet av den skattskyldiges beskattning. För tiden därefter är samfundsräntan den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter.

Kvarskatteräntan är i en ändringssituation lika stor som vad som föreskrivs i 43 § 2 mom. till utgången av den andra månaden efter slutförandet av den skattskyldiges beskattning. För tiden därefter är kvarskatteräntan den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, *dock minst 0,5 procent*. Den samfundsränta som ska betalas är i en ändringssituation lika stor som vad som föreskrivs i 40 § 1 mom. till utgången av den andra månaden efter slutförandet av den skattskyldiges beskattning. För tiden därefter är samfundsräntan den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, *dock minst 0,5 procent*.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 22 a § 6 mom. gäller till och med den 31 december 2010.

Lagen tillämpas första gången på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010. Lagens 22 a § 6 mom. till-

lämpas dock på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010 till den 31 december 2010. Bestämmelsen i lagens 59 § om tidsfristen för rättelse av beskattning tillämpas första gången vid beskattningen för 2006.

4.

Lag

om ändring av 6 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 6 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter av den 30 december 1999, sådan den lyder i lagarna 1154/2005 och 1156/2005, som följer:

Gällande lydelse

6 §

Offentliga fastighetsbeskattningsuppgifter och vissa andra offentliga beskattningsuppgifter

Offentliga beskattningsuppgifter är
1) den kalkylerade fastighetsskatten för en fastighet, fastighetsskatten samt den fastighetsskattskyldiges namn,

3) namnet på samfund som beviljats skattelättnader med stöd av lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund (680/1976) samt uppgift om vilka skatteår skattelättnaden gäller,

4) namnet på ett bolag som godkänts som tonnageskattskyldigt med stöd av tonnageskattelagen (476/2002), när tonnageskatteperioden börjat samt återkallandet av godkännande.

En uppgift som avses i 1 mom. 1 punkten är

Föreslagen lydelse

6 §

Offentliga fastighetsbeskattningsuppgifter och vissa andra offentliga beskattningsuppgifter

Offentliga beskattningsuppgifter är
1) *fastighetsbeteckning*, den kalkylerade fastighetsskatten för en fastighet samt den fastighetsskattskyldiges namn,
2) *jämförelsevärde* för aktier i bolag som inte är offentligt noterade enligt 5 § i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005) samt det av Skatteförvaltningen fastställda beskattningsvärdet för till jordbruket hörande andelar i andelslag enligt 26 § 2 mom. i nämnda lag,

3) namnet på samfund som beviljats skattelättnader med stöd av lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund (680/1976) samt uppgift om vilka skatteår skattelättnaden gäller,

4) namnet på ett bolag som godkänts som tonnageskattskyldigt med stöd av tonnageskattelagen (476/2002), när tonnageskatteperioden börjat samt återkallandet av godkännande.

En uppgift som avses i 1 mom. 1 punkten

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

offentlig sådan den är när beskattningen slutförs och blir offentlig när fastighetsbeskattningen har slutförts.

är offentlig sådan den är när beskattningen slutförs och blir offentlig när fastighetsbeskattningen har slutförts. *En uppgift som avses i 1 mom. 2 punkten är offentlig sådan den är när beskattningen slutförs och uppgiften blir offentlig när samfundets beskattning har slutförts.*

*Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas första gången på uppgifter om beskattningen för skatteåret 2006.*

5.

Lag**om ändring av 39 § i lagen om påförande av accis**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 39 § i lagen om påförande av accis av den 29 december 1994 (1469/1994), sådan den lyder i lag 569/2004, som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

39 §

Tullmyndigheten skall utan ansökan och utan dröjsmål till den accisskyldige betala accis som denne har betalat till ett för stort belopp. Återbärs accis till följd av accisrättelse eller besvär, betalas ränta på återbäringsbeloppet. Räntan beräknas som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Räntan räknas från accisens betalningsdag. Ränta betalas inte på återbäringsbelopp under 17 euro. Ränta på återbäring utgör inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

Vid återkrav av accis som återburits till ett för stort belopp uppbärs ränta. Räntan beräknas som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Räntan räknas från den dag då accis återburits till ett för stort belopp till den förfallodag som bestäms för återkravet, sistnämnda dag medräknad. Ränta uppbärs inte på återkravsbe-

39 §

Tullmyndigheten ska utan ansökan och utan dröjsmål till den accisskyldige betala accis som denne har betalat till ett för stort belopp. Återbärs accis till följd av accisrättelse eller besvär, betalas ränta på återbäringsbeloppet. Räntan beräknas som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, *dock minst 0,5 procent*. Räntan räknas från accisens betalningsdag. Ränta betalas inte på återbäringsbelopp under 17 euro. Ränta på återbäring utgör inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

Vid återkrav av accis som återburits till ett för stort belopp uppbärs ränta. Räntan beräknas som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, *dock minst 0,5 procent*. Räntan räknas från den dag då accis återburits till ett för stort belopp till den förfallodag som bestäms för återkra-

lopp under 17 euro. Den uppburna räntan utgör inte avdragbar utgift vid inkomstbeskattningen.

vet, sistnämnda dag medräknad. Ränta uppbärs inte på återkravsbelopp under 17 euro. Den uppburna räntan utgör inte avdragbar utgift vid inkomstbeskattningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010.

6.

Lag

om ändring av 10 och 11 § i lagen om återbäring av accis på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 10 § 3 mom. och 11 § 4 mom. i lagen om återbäring av accis på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket av den 21 juli 2006 (603/2006) som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §

10 §

Rättelse till sökandens nackdel

Rättelse till sökandens nackdel

Ränta tas ut på belopp som debiteras till följd av rättelse eller sökande av ändring. Räntan räknas från den första dagen i månaden efter den betalningsmånad som anges i beslutet om accisåterbäring till den förfalldag som bestäms för återkravet, sistnämnda dag medräknad. Räntan motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter.

Ränta tas ut på belopp som debiteras till följd av rättelse eller sökande av ändring. Räntan räknas från den första dagen i månaden efter den betalningsmånad som anges i beslutet om accisåterbäring till den förfalldag som bestäms för återkravet, sistnämnda dag medräknad. Räntan motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent.

11 §

11 §

Rättelseyrkande

Rättelseyrkande

Ränta betalas på belopp som återbärs till

Ränta betalas på belopp som återbärs till

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

följd av rättelse. Räntan räknas från den första dagen i månaden efter den månad då accisåterbäringen betalades till återbäringsdagen. Räntan motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter.

följd av rättelse. Räntan räknas från den första dagen i månaden efter den månad då accisåterbäringen betalades till återbäringsdagen. Räntan motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, *dock minst 0,5 procent.*

*Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010.*

7.

Lag**om ändring av 20 § i banskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 20 § i banskattelagen av den 27 juni 2003 (605/2003) som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

20 §

20 §

*Ränta på återbäring**Ränta på återbäring*

Om banskatt återbärs med anledning av rättelse av debiteringen eller sökande av ändring, skall på återbäringen betalas ränta enligt förordningen om skatteuppbörd (903/1978) från betalningsdagen till återbetalningsdagen.

Om banskatt återbärs med anledning av rättelse av debiteringen eller sökande av ändring, skall på återbäringen betalas ränta enligt *lagen* om skatteuppbörd (609/2005) från betalningsdagen till återbetalningsdagen.

*Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010.*

8.

Lag**om ändring av 28 § i lagen om farledsavgift**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 28 § 1 mom. i lagen om farledsavgift av den 22 december 2005 (1122/2005) som följer:

Gällande lydelse

28 §

Ränta på återbäring

Återbärs farledsavgift till följd av avgiftsrättelse eller besvär, betalas ränta på återbäringsbeloppet. Räntan beräknas som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Räntan räknas från betalningsdagen.

Föreslagen lydelse

28 §

Ränta på återbäring

Återbärs farledsavgift till följd av avgiftsrättelse eller besvär, betalas ränta på återbäringsbeloppet. Räntan beräknas som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, *dock minst 0,5 procent*. Räntan räknas från betalningsdagen.

 Denna lag träder i kraft den 20 .
 Lagen tillämpas på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010.

9.

Lag**om ändring av 39 § i tullagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 39 § 2 mom. i tullagen av den 29 december 1994 (1466/1994), sådant det lyder i lag 570/2004, som följer:

Gällande lydelse

39 §

 Har tull återbetalts till följd av ansökan om

Föreslagen lydelse

39 §

 Har tull återbetalts till följd av ansökan om

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

återbetalning av tull som avses i artikel 236 i kodexen eller till följd av besvär, betalas ränta på återbetalningsbeloppet. Räntan beräknas som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Ränta räknas från den dag då ansökan om återbetalning av tull eller besvär gjordes anhängig eller, om tullen betalats först efter nämnda tidpunkter, från betalningsdagen till den dag då beloppet återbetalas. Har det i ett ärende som avses i besvären tidigare inlämnats en ansökan om återbetalning av tull och har denna ansökan avslagits, räknas räntan från den dag då ansökan gjordes anhängig. Ränta betalas inte på återbetalning av tull under 17 euro. Ränta på återbetalning utgör inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

återbetalning av tull som avses i artikel 236 i kodexen eller till följd av besvär, betalas ränta på återbetalningsbeloppet. Räntan beräknas som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, *dock minst 0,5 procent*. Ränta räknas från den dag då ansökan om återbetalning av tull eller besvär gjordes anhängig eller, om tullen betalats först efter nämnda tidpunkter, från betalningsdagen till den dag då beloppet återbetalas. Har det i ett ärende som avses i besvären tidigare inlämnats en ansökan om återbetalning av tull och har denna ansökan avslagits, räknas räntan från den dag då ansökan gjordes anhängig. Ränta betalas inte på återbetalning av tull under 17 euro. Ränta på återbetalning utgör inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

—————
 Denna lag träder i kraft den 20 .
 Lagen tillämpas på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010.
 —————

10.

Lag

om ändring av 22 § i lagen om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 22 § i lagen om skatteuppbörd av den 5 augusti 2005 (609/2005) som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

22 §

22 §

Räntesats vid betalning av återbäring

Räntesats vid betalning av återbäring

Skall ränta enligt lag betalas på skatteåterbäring räknas den, om inte något annat föreskrivs i respektive skattelag, som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad

Ska ränta enligt lag betalas på skatteåterbäring räknas den, om inte något annat föreskrivs i respektive skattelag, som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad

med två procentenheter. Räntan på återbäringen är inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

med två procentenheter. *Räntan är dock minst 0,5 procent.* Räntan på återbäringen är inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

*Denna lag träder i kraft den 20 .
 Lagen tillämpas på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010.*

11.

Lag

om ändring av 31 § och temporär ändring av 32 § i skattekontolagen

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras 31 § 3 mom. och temporärt 32 § 2 mom. i skattekontolagen av den 7 augusti 2009 (604/2009) som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

31 §

31 §

Krediteringsränta

Krediteringsränta

 Krediteringsräntan motsvarar den referensränta som avses i 12 § i räntelagen (633/1982) för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga minskad med två procentenheter.

 Krediteringsräntan motsvarar den referensränta som avses i 12 § i räntelagen (633/1982) för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, *dock minst 0,5 procent.*

32 §

32 §

Dröjsmålsränta

Dröjsmålsränta

 Dröjsmålsräntan motsvarar den referensränta som avses i 12 § i räntelagen för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga ökad med 7 procentenheter.

 Dröjsmålsräntan motsvarar den referensränta som avses i 12 § i räntelagen för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga ökad med *sex* procentenheter.

*Denna lag träder i kraft den 20 .
 Lagens 32 § 2 mom. gäller till och med den*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

31 december 2010.

Lagens 31 § 3 mom. tillämpas på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010.

Lagens 32 § 2 mom. tillämpas på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010 till den 31 december 2010.

12.

Lag**om temporär ändring av 2 och 4 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras temporärt 2 § 1 mom. och 4 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta av den 18 december 1995 (1556/1995), sådana de lyder i lag 346/2002, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

2 §

*Skattetillägg**Skattetillägg*

Om skatt, som skall betalas på eget initiativ, lämnats obetald eller om betalningen fördröjts samt i samband med verkställandet av efterbeskattning beräknas ett skattetillägg på skatten. Skattetillägget motsvarar den i 12 § räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter, sammanlagt dock minst tre euro.

Om skatt, som ska betalas på eget initiativ, lämnats obetald eller om betalningen fördröjts samt i samband med verkställandet av efterbeskattning beräknas ett skattetillägg på skatten. Skattetillägget motsvarar den i 12 § räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sex procentenheter, sammanlagt dock minst tre euro.

4 §

4 §

*Förseningsränta**Förseningsränta*

På debiterad och obetald skatt som förfallit till betalning beräknas en förseningsränta som motsvarar den i 12 § räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter, sammanlagt dock minst tre euro.

På debiterad och obetald skatt som förfallit till betalning beräknas en förseningsränta som motsvarar den i 12 § räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sex procentenheter, sammanlagt dock minst tre euro.

*Denna lag träder i kraft den 2010
och gäller till och med den 31 december
2010.*

*Lagen tillämpas på räntör som ska beräk-
nas för tiden från och med den 1 januari
2010 till den 31 december 2010.*
